STRIPWEEKBLAD

pep

nr. 28 * 3/9 juli 1971
prijs 65 cent

Blueberry
De man met
de ijzeren vuist!

Deze Week:

HOOFDREDACTEUR:
Hetty Hagebeuk
REDACTIE:
Jan van Gelderen
Karel Kersten
Jan de Rooij
Frits v. d. Heide
Rita Homan
Ton Wanders
Maarten Boom
Marianne de Kruyff
Marijke Scholten
Hans Keeris

pep

Is een uitgave van
DE GEILLUSTREERDE
PERS N.V.
Stadhouderskade 85
Amsterdam.
Postbus 497.

Post voor pep
postbus 497, Amsterdam

Mode

Ik ben een trouwe lezer van Pep, vooral van de kritiek die er in staat. In Pep 18 stond dat strips in stripbladen horen en mode in modebladen. Ik ben het hier wel mee eens, maar waarom staan er in Pep dan voetballers, puzzels, beatgroepen, enz.? Ik dacht dat Pep een stripblad was? Zoudt u alstublieft een uithaler van Peter Maffay in Pep willen zetten?

Ans Bos, Groenlo

Peter is ons een beetje te lief.

Bommen en granaten

In Pep 18 las ik dat een zekere Rudi de Jong uit Amstelveen bommen en granaten op de middenplaat wil. Dat is helemaal geen slecht idee, want dan kan iedereen zien hoe stom, nutteloos en idioot oorlog is. Doe het dus maar en misschien help je daarmee de wereldvrede. Ik vind jullie verhalen bereblits, maar kunnen jullie niet verder gaan met Pitah de Grijze Wolf? Dat vond ik erg goed.

Henny Willemsen, Soesterberg

We vrezen dat je dat allemaal aan bommen en granaten niet kunt zien.

Kapitalist

Ten eerste hartelijk bedankt voor Joe Cocker. Ten tweede, wil Frans Hettinga uit Pep 19 z'n grote mond wel eens houden, want de beste strips vind ik nog altijd Asterix, Ambrosius en Lucky Luke. Wanneer komt Ambrosius weer? R. Koetzier zwamt inderdaad wat in het rond. Golden Earring is tien keer zo goed als The Who! Trouwens, wat de sologitarist van The Who doet is alleen maar met geld smijten, een Gibson van ongeveer f 2500 weggooien! Kapitalist! Zet dit maar eens in Pep, want dan horen die jongens eens de waarheid. Bedankt.

Frank Wisse, Haarlem

Wie heeft hem eigenlijk opgeraapt?

Lof

Erg bedankt voor de uithalers van de Marmon, Hutton Napier, enz. We wachten nog op Mercedes, Ford T en de Ford Mustang. Ook veel lof voor Toenga en Wellington Wish. De foto's van de popgroepen zijn mieters!
Asterix, Erwin, Prins Valiant, Michel Vaillant en Roodbaard zijn wel de beste strips, Pep!

Franke en Sybe de Boer, Idaard

T-Ford komt.

George Harrison

Ik wil vragen of u een uithaler — als 't geen uithaler is, ben ik ook zeer tevreden — van Beatle George Harrison kunt plaatsen (liefst in kleur).
Pep is op zijn gebied het allerbeste blad!!

Hans Jongsma, Harlingen

Erg enthousiast zijn we niet, hoor.

Hendrik

PEP is het beste stripblad van Nederland, maar één strip mis ik al heel lang. Dat is Hendrik IJzerbroot oftewel Agent 327. Komt hij terug? Als dát zou kunnen...!

Peter Edens, Amsterdam

Dat hopen wij ook...!

OPLOSSING PUZZEL PEP 27

Een ruimtelijke autoriteit
vroeg Oriënt de juiste tijd.
„Die is relatief,"
zei Luc toen vief,
„dat is nu juist de moeilijkheid."

Volgende Week:

LEX HARDING

Gösta Petterson

Arnie

INHOUD

PEP. Uitgave van De Geïllustreerde Pers N.V., Stadhouderskade 85, Amsterdam, Postbus 497. **Abonnementsprijs** voor Nederland 55 cent per week; voor buitenland worden prijzen en condities op aanvraag gaarne verstrekt. Losse nummers 65 cent. **Telefoonnummer** voor vragen en mededelingen van abonnees: 020-729785.
Girobetaling: Indien u het blad per post onder adresband ontvangt, op postgirorekening 330021 van Pep, Amsterdam, bij voorkeur door middel van de stortings/overschrijvingskaart die u wordt toegezonden. **Adresverandering:** drie weken tevoren opgeven met vermelding van het oude en nieuwe adres en wijze van ontvangst (post of wederverkoper) aan Pep, afd. abonnementen, postbus 497, A'dam.

Agence for Canada: Dutch Magazine and Book Import Cy., Whitby.

Asterix en

TEKST: GOSCINNY
TEKENINGEN: UDERZO

DE HELVETIERS

Achtervolgd door de Romeinen zoeken Asterix en Obelix een schuilplaats. En wat is veiliger dan een echte Helvetiaanse bank...?

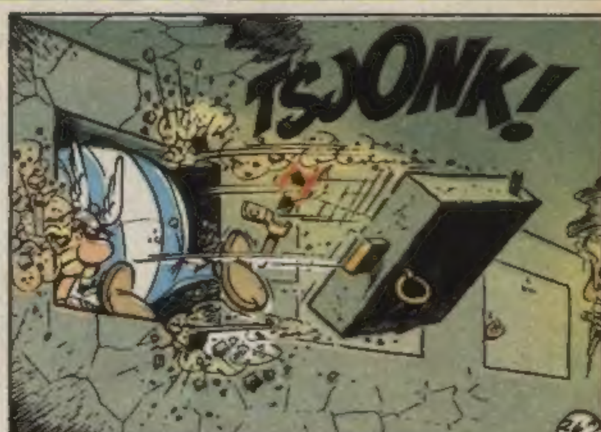

WORDT VERVOLGD

RAVIAN

TEKST: LINUS
TEKENINGEN: MÉZIÈRES
VERTALING: JAN DE ROOIJ

IN HET EEUWIGE DUISTER LEGT HET ARME LEMMVOLK, DAT GEDOEMD IS TOT IN LENGTE VAN DAGEN LANGS DE DIEPE KLOOF TE TREKKEN WAARBOVEN DE MAAN ZIJN BAAN AFLEGT...

...DE LAATSTE HAND AAN DE VOORBEREIDSELEN VOOR DE TOCHT NAAR DE STEDEN...

BIJ DE INMIDDELS GEREPAREERDE GONDEL...

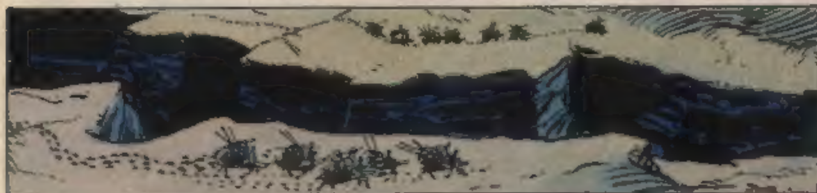
land zonder ster

Op de planeet Zahir die recht op Ukbar afkomt, voeren de steden Malka en Valsennar oorlog. Ravian gaat in Malka een kijkje nemen...

GESCHEIDEN TREKKEN RAVIAN EN LAURELINE...

...LANGS DE KLOOF IN HET VERLATEN LANDSCHAP...

VELE UREN LATER KOMEN ZIJ UIT HET SCHEMERGEBIED IN HET DOOR DE ZON BESCHENEN DEEL VAN DE PLANEET...

DAAR NEMEN DE KARAVANEN VOOR GOED AFSCHEID EN GAAN ELK EEN ANDERE RICHTING...

ONDERWEG LEVEN ZE VAN WAT DE JACHT OPLEVERT...

'S NACHTS STOKEN ZE HUN VUREN BIJ HET ROODACHTIG SCHIJNSEL VAN DE HOLLE PLANEET. HET IS RUSTIG, DE ZONERUPTIES ZIJN DAN MINDER HEVIG...

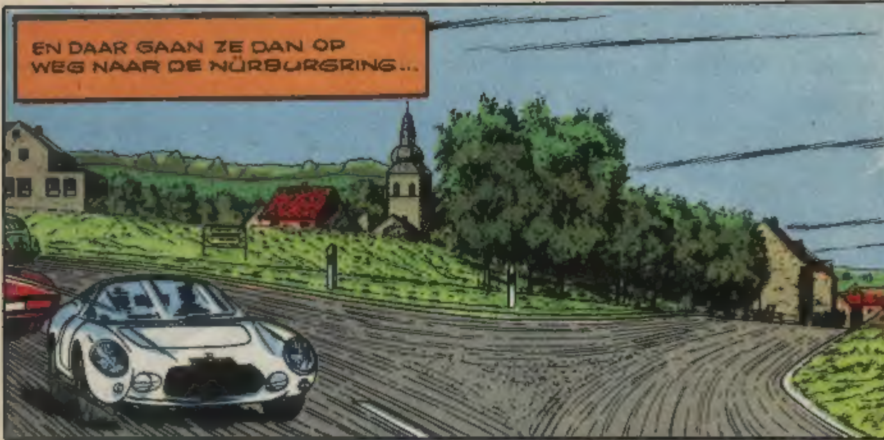

WORDT VERVOLGD

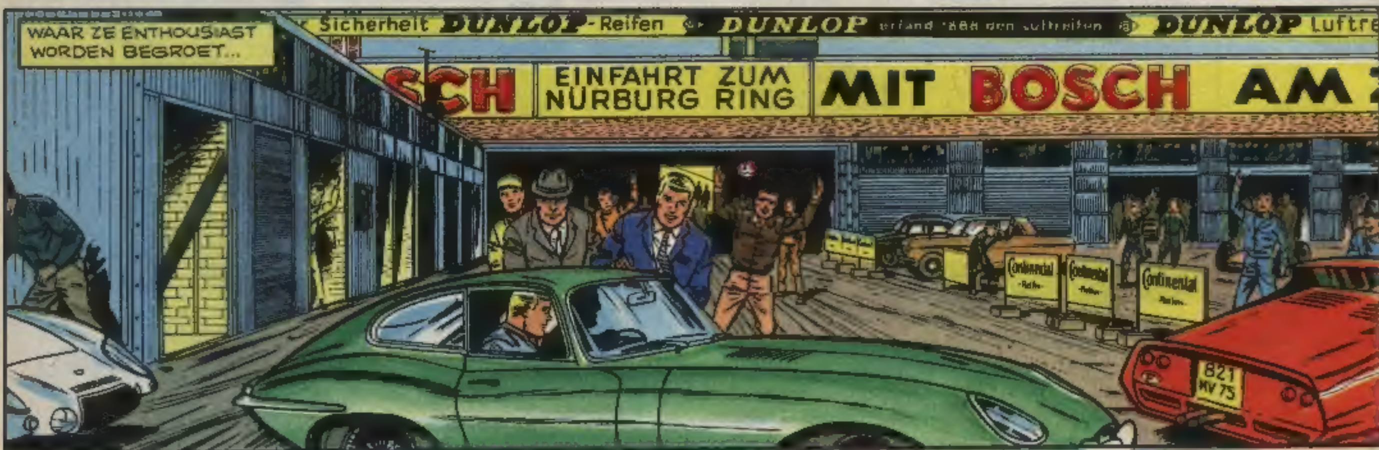
MICHEL VAILLANT

DOOR JEAN GRATON

de

ridders van Königsfeld

Terwijl de politie het onderzoek op Königsfeld voortzet, gaan de coureurs voor het eerst weer allen tesamen naar de Nürburgring...

WORDT VERVOLGD

Titus

TEKENINGEN: HENK 'T JONG
TEKST: L. HARTOG VAN BANDA
KLEUR: MARIANNE DE KRUYFF

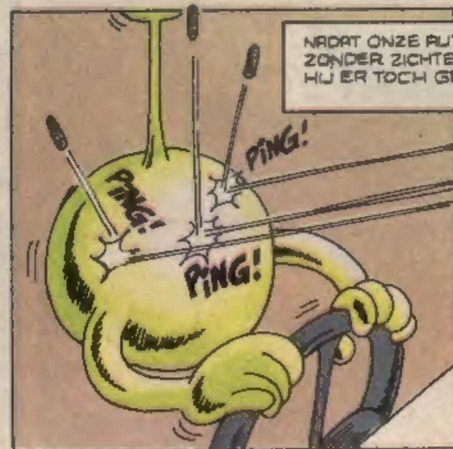

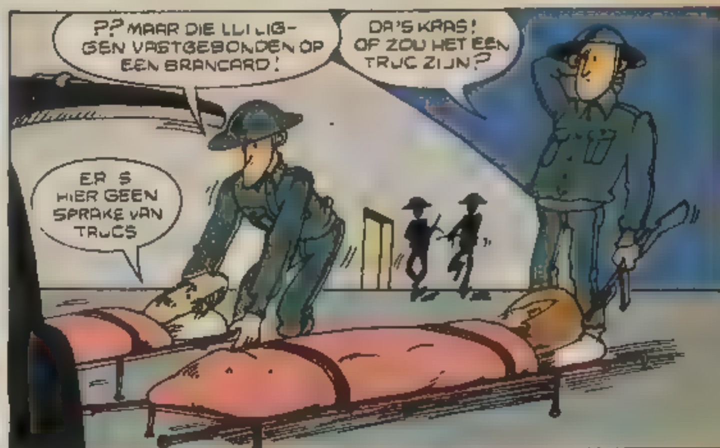

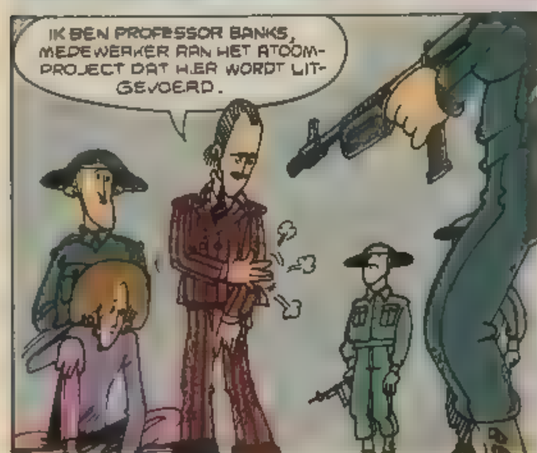

HET TOPGEHEIM

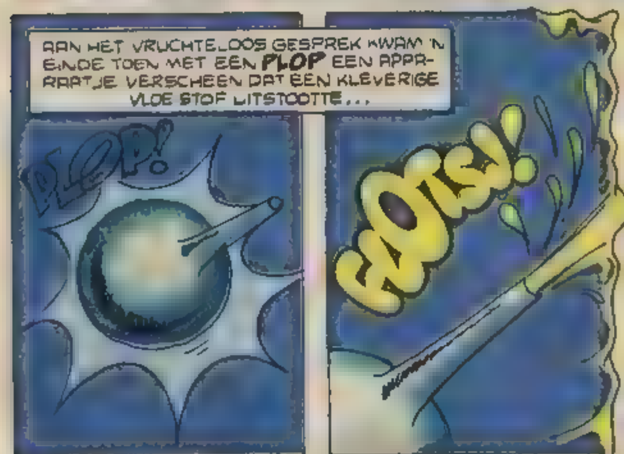
De ruzie tussen Brick en Tino, de ontvoerders van Titus en Banks, loopt zo hoog op dat ze in een kluwen uit de auto rollen...

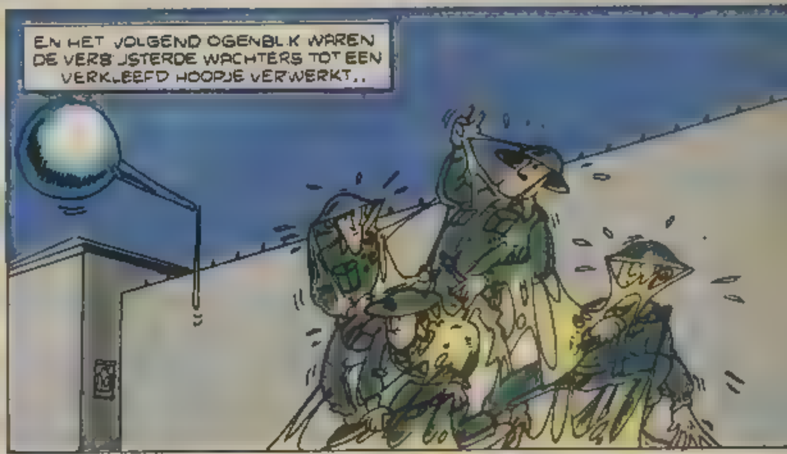

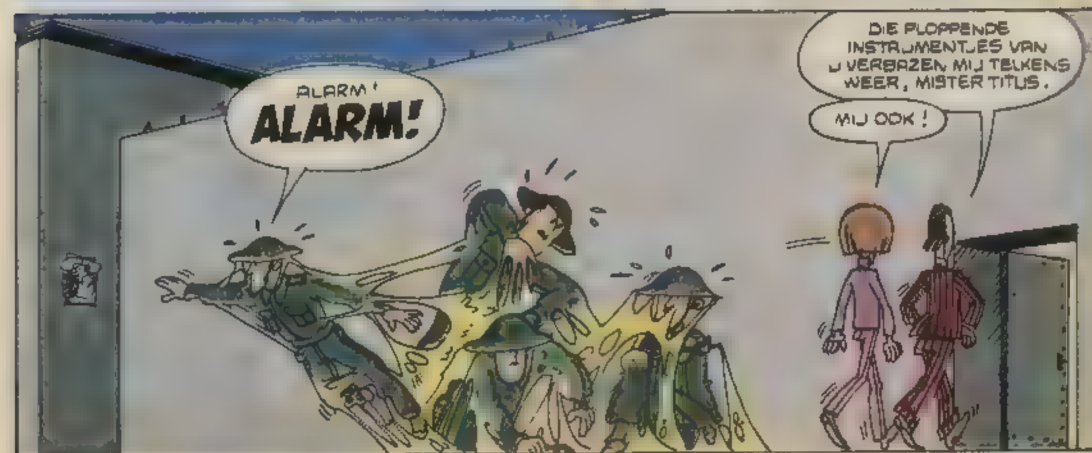

WORDT VERVOLGD

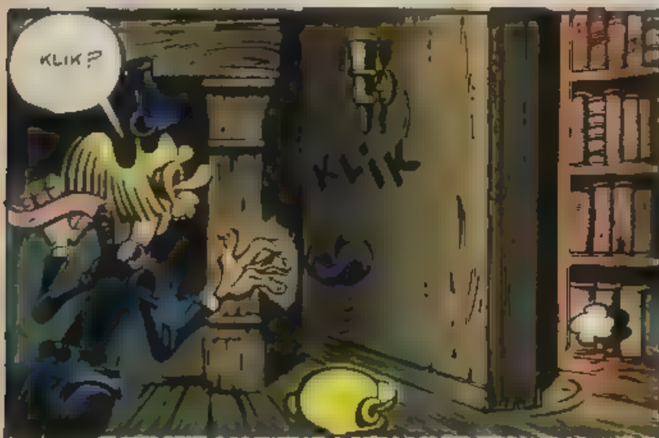
AMBROSIUS

TEKST
L. HARTOG VAN BANDA
TEKENINGEN
GIDEON BRUGMAN

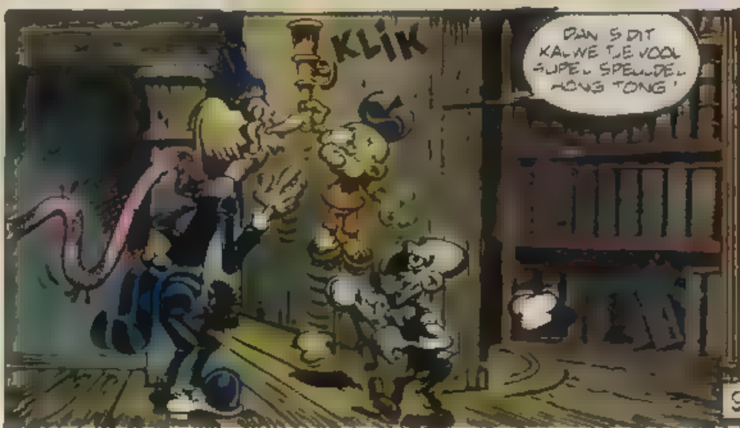

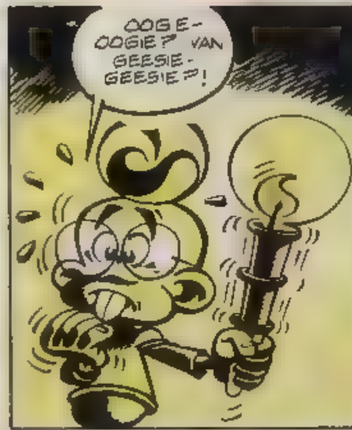
het geheim van de TELEFOON

Zes leden van het griezologisch genootschap zijn nu al op mysterieuze wijze verdwenen. Misschien weet de huisgeest er meer van.

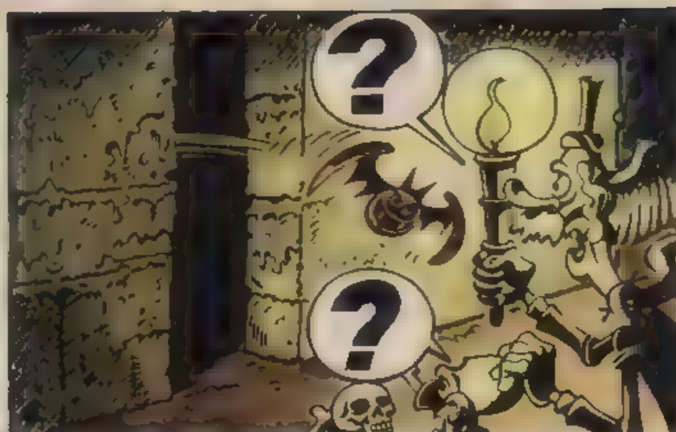

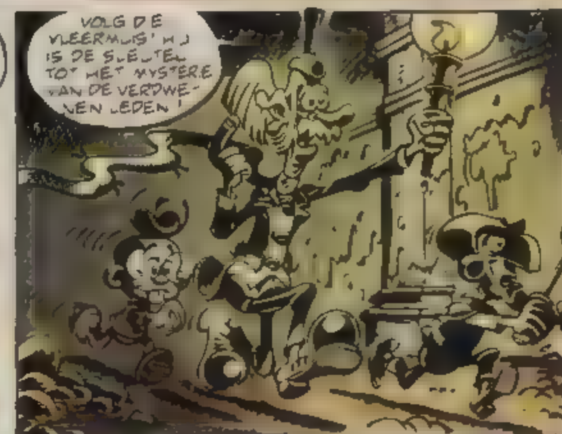
AMBROSIUS

BANG
BANG S HONG TO... VET TEGEN WIE ZOU HIJ VECHTEN? HET MOET WEL EEN GEDUCHTE TEGENSTANDER ZIJN, DIE ZO ZIJN TANDEN LAAT ZIEN!
BANG
TOK

?
?

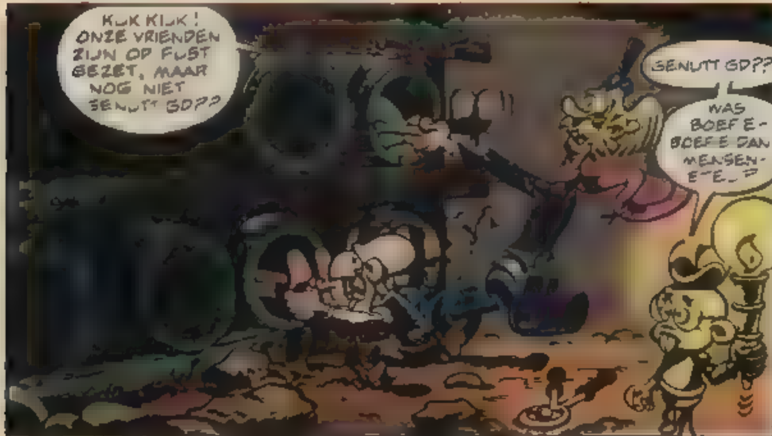

HONG TONG HEEFT TEGENSTANDEL OP VLUCHT GEJAAGD
GEEN KUNST TEGEN EEN VLEERMUIS!

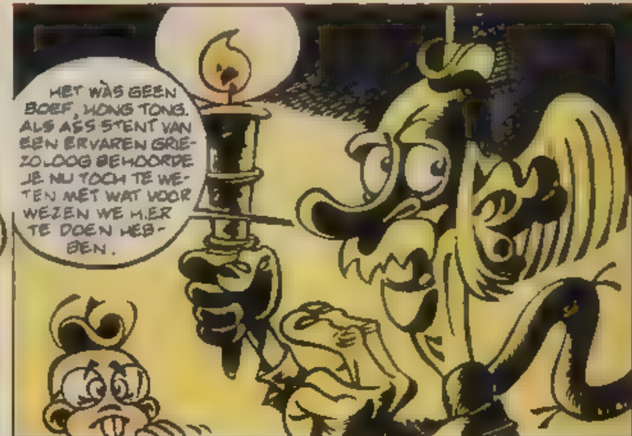

DAT WAS GEEN GEWONE VLEERMUIS! HEER KLETSNIET ALS ERVAREN GREZOLOOG STEL IK VAST DAT WE HIER TE MAKEN HEBBEN MET MAAR KOMAAN, LAAT ONS GEEN TIJD VERLIEZEN MET PRATEN!

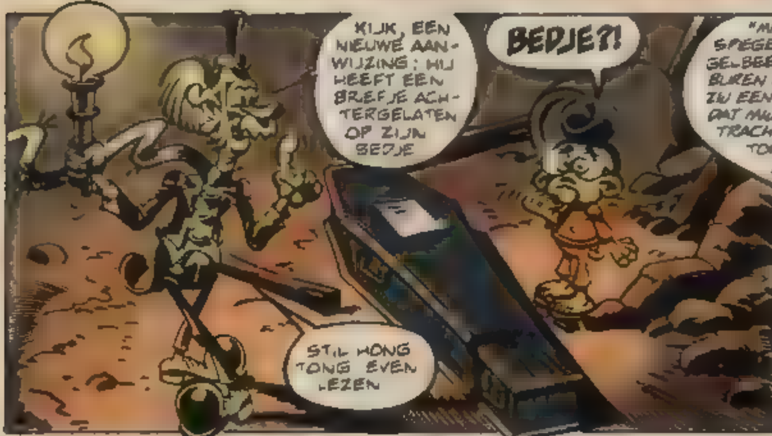

VOLG DE VLEERMUIS! HIJ IS DE SLEUTEL TOT HET MYSTERIE VAN DE VERDWENEN LEDEN!

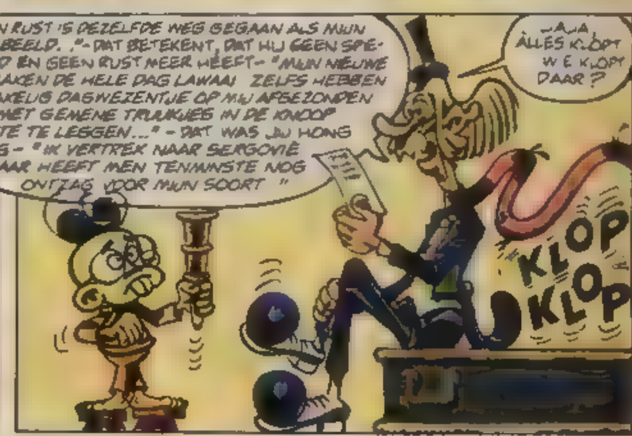
DAAR GAAT HIJ!
EEN VLEERMUIS, EEN DOODSKIST EN EEN DRANKVOORRAAD, NAAR BLOEDGROEP INGEDEELD... JAJA, THANS ZAL HET ZELFS VOOR EEN BEGINNEND GREZOLOOG DUIDELIJK ZIJN WAARMEE WE HIER TE DOEN HEBBEN
11.

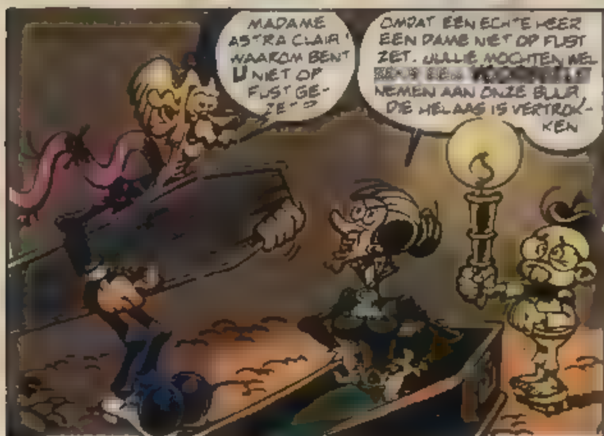
het geheim van de TELEFOON

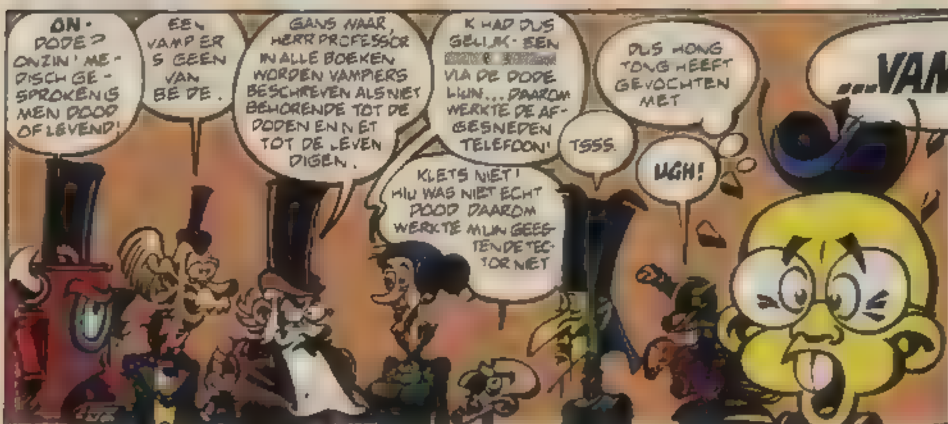

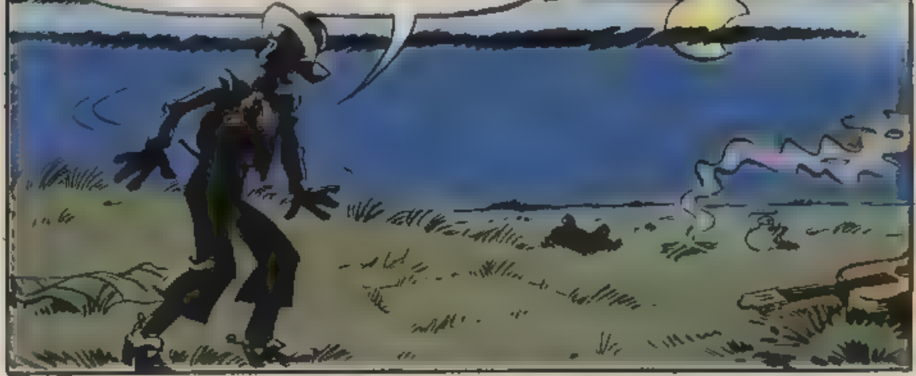

EINDE

BANDONEÓN

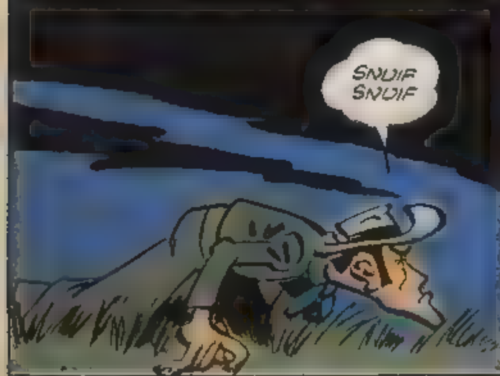

DE GEHEIMZINNIGE HANDEN REIKEN BEGERIG NAAR HET STUK GEROOKTE VLEES VAN BANDONEÓN

DIE IS WEG! EN NU MAKEN DAT IK HIER WEGKOM, ANDERS ZIT IK DE HELE TIJD MET DAT MENS OPGESCHEEPT!

M'N ZADEL... M'N DEKEN... M'N MATÉ. M'N GEDROOGDE VLEES...

M'N GEDROOGDE VLEES!... IK HAD HET HIER TOCH NEERGELEGD!

EN IK KAN NIET ZONDER PROVIAND WEG!

DE GAUCHO, OP ALLES VERDACHT, ZOEKT DE GROND AF NAAR VLEES ..
SNUIF SNUIF

OEI! DAAR KOMT ZE WEER AAN!
TAGADAP-TAGADAP-TAGADAP

EN IK KAN ME HIER NERGENS VERBERGEN!

EEN LUIK?
9

TEKENINGEN: DINO ATTANASIO TEKST: YVAN DELPORTE VERTALING: JAN DE ROOIJ

en DE BENDE VAN LA CUCARACHA

Bandoneon die de bende van la Cucaracha zoekt, krijgt Doña Mercedes op bezoek. Als ze vertrekt, gaat er naast hem een luik open.

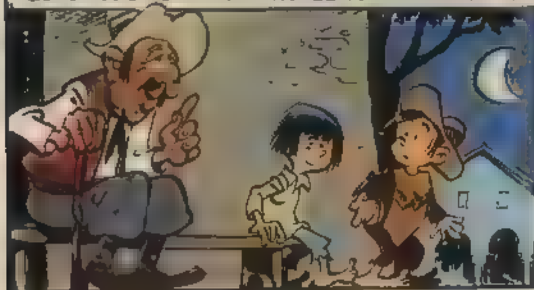

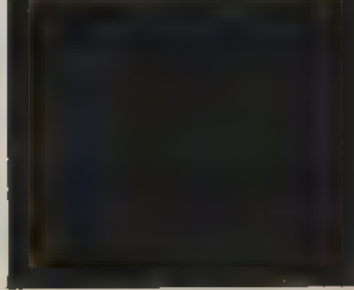

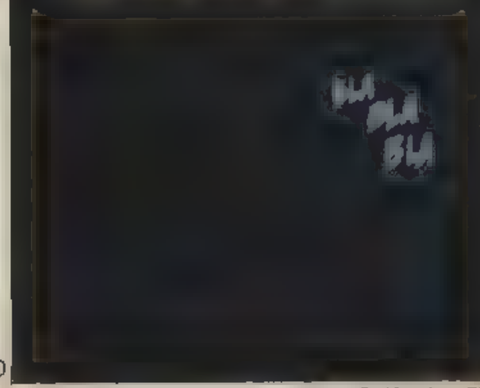

10

WORDT VERVOLGD

IKE EN TINA

Foto: Laurens van Houten

TURNER

Tekst: Jan de Rooij

In Amerika wordt de 31-jarige rhythm & blueszangeres Tina Turner wel de vrouwelijke tegenhanger van Mick Jagger genoemd. Heel terecht. Tina is op het toneel een minstens even fascinerende verschijning als de beruchte Stones-aanvoerder. Onvermoeibaar draaft ze in haar blinkende glitterjurk over de planken, maakt bij tijd en wijle tijgerachtige bewegingen en zingt zich bijkans de longen uit het lijf daarmee het argeloze publiek rillingen over de rug bezorgend.

Echtgenoot Ike is vergeleken met dat stukje dynamiet — zelfs de microfoon krijgt het warm van Tina's schuurpapiergeluid — een slome duikelaar. Qua bühneoptreden zou je hem het best kunnen vergelijken met de onverstoorbare John Entwhistle van de Who. Maar onderschat hem niet! Ike is componist, gitarist, platenproducer en bovendien de grandioze leider van Tina's begeleidingsorkest The Kings Of Rhythm.

In zijn spaarzame vrije tijd heeft hij ook nog eens de groep de Ikettes opgericht, bestaand uit een drietal in een soort turnpakjes gestoken meisjes die bij de shows de uitgekiende achtergrondkoortjes voor hun rekening nemen. De Ike & Tina Turner Revue is wervelende rhythm & blues op zijn best. Als je de in januari gegeven concerten in Amsterdam niet hebt bijgewoond, heb je heel wat gemist. Maar het is nog niet te laat. Ike en Tina zullen binnenkort ons land wel weer aandoen.

Ike Turner (38 jaar), die in het begin van de jaren vijftig bij Sonny Boy Williams speelde en samen met Jackie Brenston Rocket 88 opnam, de single die het rock 'n rolltijdperk inluidde, ontmoette zijn vrouw voor het eerst in 1956.

Tina, of Anne Mae Bullock zoals ze toen nog heette, bezocht op een mooie zomeravond van dat jaar het stadje St. Louis waar The Kings zouden spelen.

In de plaatselijke club aangekomen, sprong ze in een overmoedige bui op het podium en ging met de band meezingen. Ike: „Ik was er helemaal kapot van. Jarenlang had ik naar zo'n meisje gezocht. Nou ja, de rest weet je, Tina is de vocale en visuele trekpleister van onze revue geworden."

Tien jaar duurde het overigens voor Ike en Tina, inmiddels met elkaar getrouwd en in het bezit van vier kinderen, tot wereldroem kwamen. De „blanke" radiostations, die weinig met rhythm & blues op hadden, draaiden hun nummers al die jaren zeer sporadisch. In 1966 was het dan eindelijk zover. Samen met producer Phil Spector doken ze de studio in met als eindresultaat vier kilometer volgezongen tape. River Deep, Mountain High, het nummer dat uitgeselecteerd werd, deed aanvankelijk weer niets in de States. In Engeland hadden ze daar lak aan. De plaat werd door driftig pluggende disc-jockey's in drie weken tijd op de eerste plaats van de hitparade geloodst. Toen de Rolling Stones het duo uitnodigden voor een toernee door Engeland vielen de Amerikanen pas de schellen van de ogen en brak ook daar de single door.

In hun vaderland danken Ike en Tina momenteel hun roem vooral aan de vertolkingen van Beatles- en Stonesliedjes. Pas echt goed zijn ze toch in hun eigen nummers en in de speciaal voor hen geschreven composities. Bij songs als Game Of Love en Get You When I Want You van hun laatste elpee Working Together blijkt pas hoe geraffineerd Ike's gitaarspel en hoe briljant de begeleiding van The Kings is.

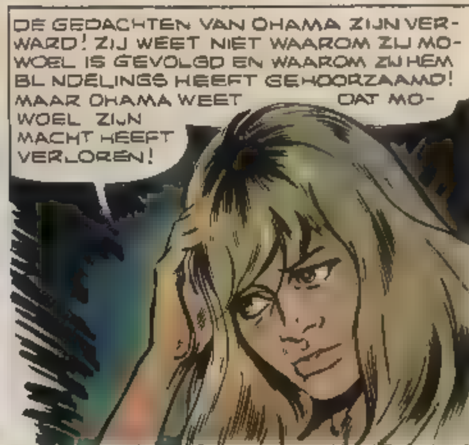
Al zijn hun langspelers dan nog zo goed, Ike en Tina moet je vooral zien optreden.

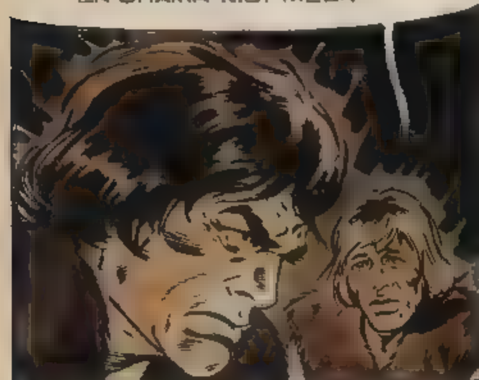
Tina: „Optreden vind ik nog altijd erg leuk, maar toch zou ik er zo mee kunnen stoppen. In de eerste plaats ben ik huisvrouw. Ik houd er niet van om in clubs te zitten, roken en drinken doe ik niet. Thuis voel ik me het meest op mijn gemak. Ike laat momenteel een studio bouwen en wanneer die klaar is, kap ik er waarschijnlijk mee. Op dit moment kan ik hem niet in de steek laten, daar draait onze revue (bruttorecette: 30.000 dollar per week) veel te goed voor."

TOENGA

DOOR
E. AIDANS
VERTALING:
KAREL KERSTEN

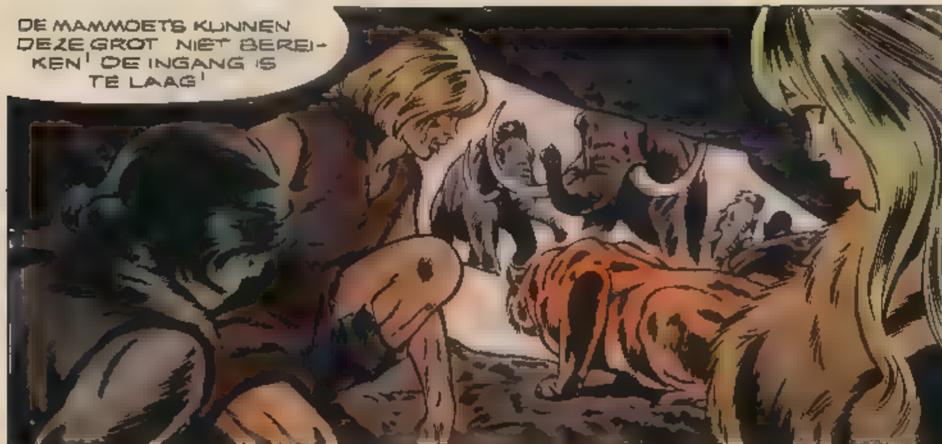

meester der mammoets

De meester van de mammoets heeft Toenga bevolen zijn vriend Noen te doden, maar Aram voorkomt dat hij zijn opdracht uitvoert...

WORDT VERVOLGD

puzzelen met BLUEBERRY

IDEE: JAN MEULENDIJKS

SAMENSTELLING: HENK ALBERS

OP ZOEK NAAR EEN AANTAL WEGGELOPEN OF GESTOLEN RUNDEREN, KWAM BLUEBERRY BIJ MAANLICHT DIT BORD TEGEN. ER LAGEN EEN AANTAL BRANDMERKEN IN HET GRAS EN OP DE STELEN VAN DIE BRANDMERKEN WAREN ONBEHOLPEN LETTERS GEKALKT. ONZE HELD COMBINEERDE VLUG HET EEN EN ANDER... HIJ BEGON BOVEN AAN HET DOCUMENT EN BEKEEK HET EERSTE BRANDMERK. UIT DE BRANDMERKEN IN HET GRAS ZOCHT HIJ DE JUISTE OP EN VULDE DE LETTERS IN. DAT DEED HIJ MET ALLE BRANDMERKEN EN TOEN ONTSTOND ER EEN AARDIG GEDICHT.

NINDI

IEHADG

NDWE

IJOPE

KTWER

TSTU

UEBE

ESSTRAF

IJNTE

ESJO

AFH

OKT

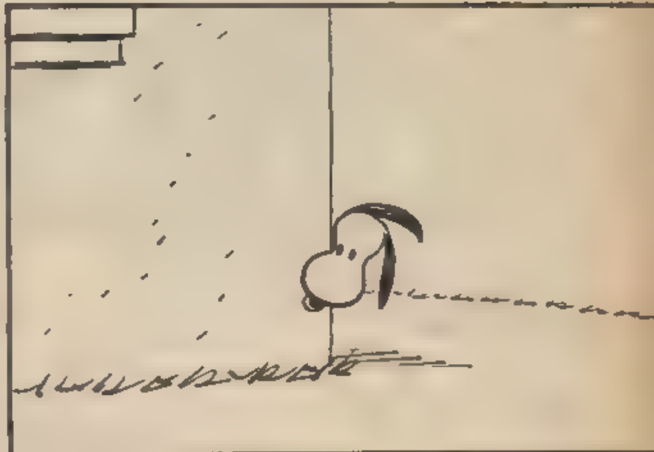
ARH

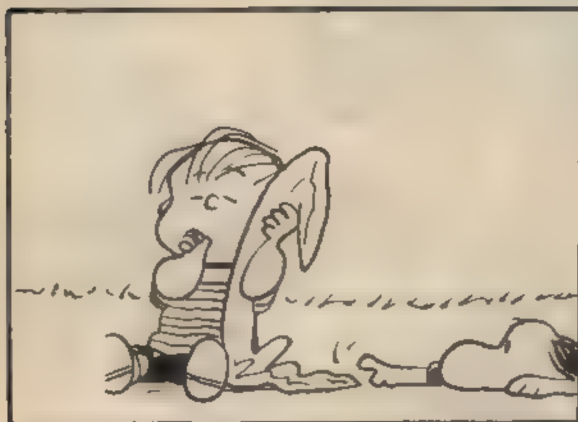
OPLOSSINGEN VOLGENDE WEEK IN PEP OP PAGINA 3

PEANUTS

DOOR SCHULZ

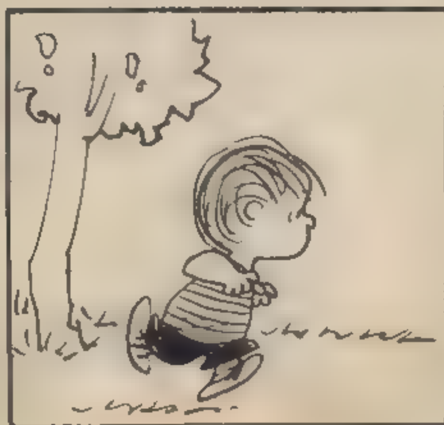

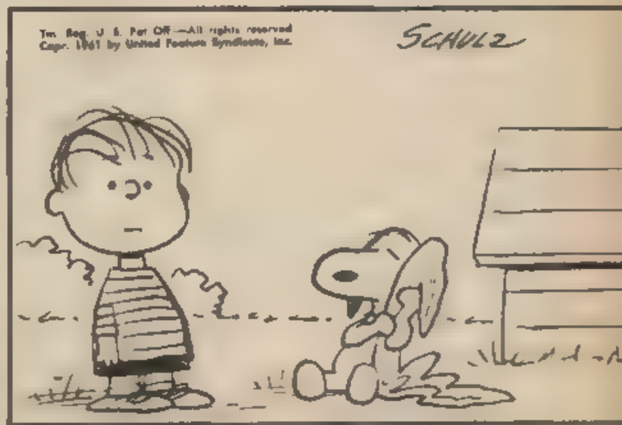

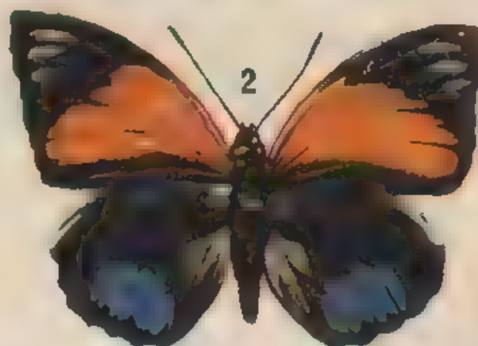

plaat

DE MOOISTE VLINDERS

VLINDERS (Lepidoptera, Schubvleugeligen) zijn insekten, gekenmerkt door kleine platte schubben die romp en vleugels bedekken, een spiraalvormige, oprolbare zuiger waarmee zij de nectar uit de bloemen halen en hun zeer typische larvevorm, de rups.
De schubben bestaan uit twee dunne lamellen waartussen zich lucht bevindt. Door pigment of soms ook door de oppervlaktestructuur, vertonen de schubben bepaalde kleuren. Als de vleugelschubben ontbreken, zijn de vleugels net zo doorzichtig als bij andere insekten. De schubben op de romp zijn groter en veel langer dan die op de vleugels. Dagvlinders hebben grote vleugels en een langzame vleugelslag. Dit in tegenstelling tot de „nachtuiltjes" die het bekende snorrende geluid voortbrengen.
Sommige vlinders zijn in staat enorme afstanden af te leggen. De Noordamerikaanse Danaus plexippus bijvoorbeeld trekt in de herfst ongeveer duizend kilometer naar het zuiden om dan het volgend voorjaar weer terug te keren.
Vrijwel alle vlinders zijn afhankelijk van planten waarop zij hun eieren leggen en waarvan de bloemen voor hun voedsel zorgen. Hiernaast staan een zestiental vlinders afgebeeld, hoofdzakelijk uit Centraal- en Zuid-Amerika, Oost-Afrika en Azië. Een keus uit waarschijnlijk de enige orde van insekten waarvoor niemand bang is. Vlinders worden langzamerhand zeldzame verschijningen. Landbouwvergiften hebben ook in Nederland al een eind gemaakt aan het voorkomen van verschillende soorten.

1. CALLICORE CLYMENA
   Brazilië en Guyana
2. AGRIAS AMYDON BOLIVIENSIS
   Bolivia
3. CATAGRAMMA CYNOSURA
   Peru
4. AXIOCERSES PUNICEA
   Malawi
5. CIRROCHROA EMALEA
   Yemen
6. PAPILIO HOMERUS
   Jamaica. Een van de grootste vlinders van Amerika.
7. COLAENIS STUPENDA
   Centraal-Amerika
8. CHRYSIRIDIA MADAGASCARIENSIS
   Madagascar
9. KALLIMA INACHUS
   India en Burma
10. ARGEMA MITTREI
    Madagascar. Een van de grootste vlinders ter wereld. Lengte tot 20 cm
11. ARASCHNIA LEVANA
    Europa/Azië
12. PAPILIO ULYSSES
    Molukken en West-Irian
13. ARCTIA FLAVIA
    Zwiterse en Oostenrijkse meren
14. AXIOCERSES HARPAX
    Malawi
15. CATOPSILIA AVELLANEDA
    Cuba
16. PAPILIO PAUSANIAS
    Brazilië, Guyana en Venezuela

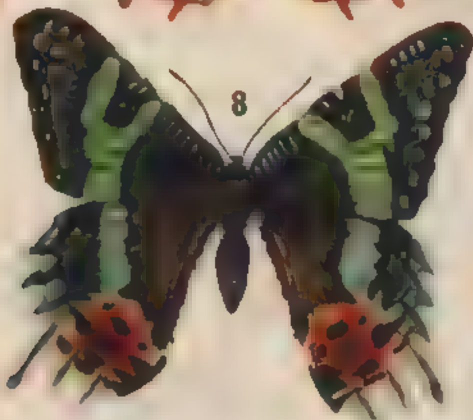

10

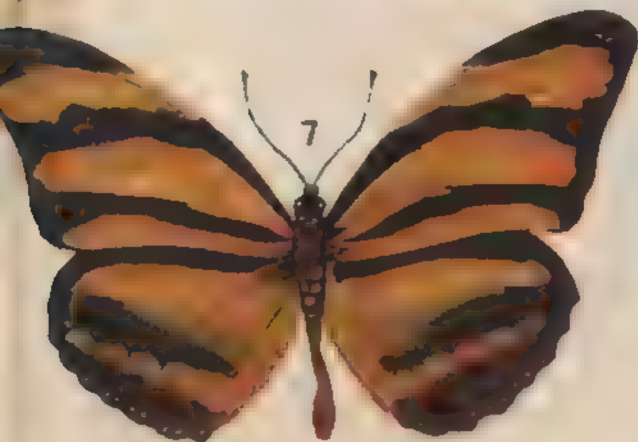
12

11

13

9

14

8

15

7

16

Rosie Geur en Manus Gein

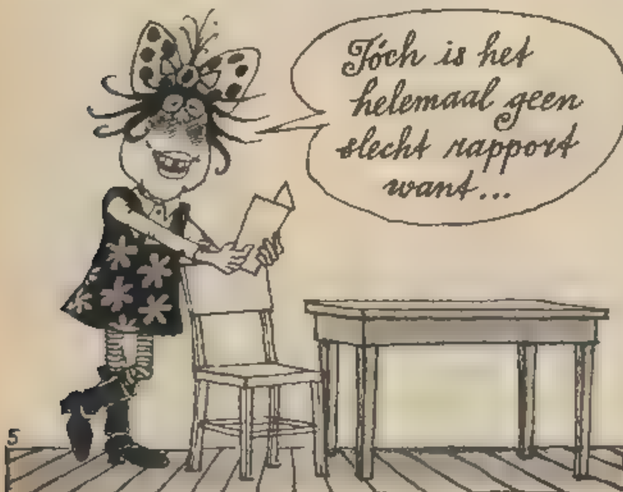
Abraham Zwinskyenskowkovitch-Prastolkinofortortiloff jr.

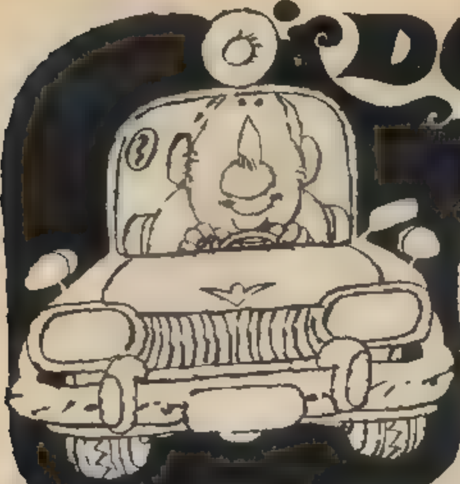

DOKTERSAUTO'S

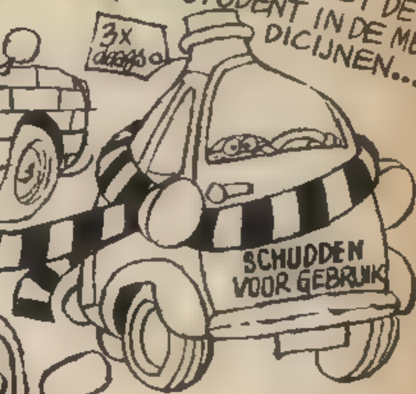
HET OPLETTENDE KIJKERTJE HAALT 'M ER DIREKT UIT: DE ARTS EN ZIJN AUTO... WE BEGINNEN MET DE STUDENT IN DE MEDICIJNEN....

door jan van der voo

EN DIT IS DE HUISARTS ......

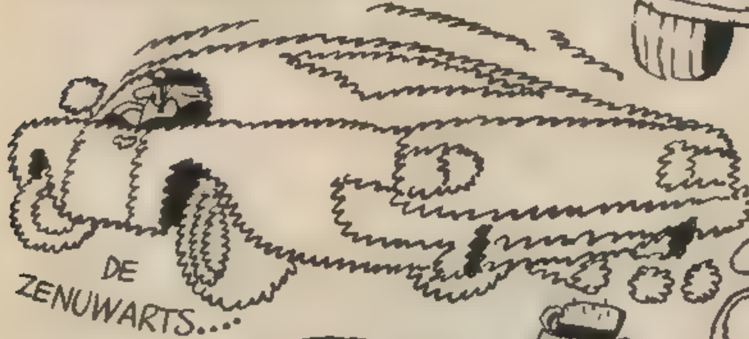

DE AUTO VAN DE HUIDARTS ....

DE OOGARTS.....

DE ZENUWARTS...

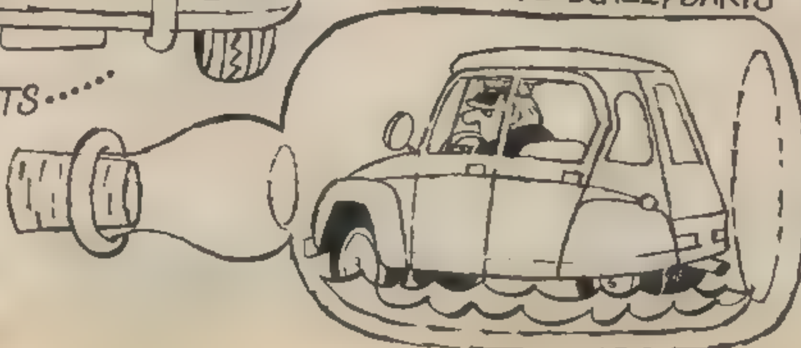

ONZE TANDARTS.....

DE KINDERARTS...

DE VEEARTS......

DE SCHEEPSARTS

EN ALS DE ARTS EENS PANNE HEEFT, SCHRIJFT IE ZELF WAT VOOR.....

De Indiaanse opperhoofden en hun oorlogen: CRAZY HORSE

DE GEEST VAN DE VRIJHEIDSSTRIJDER

Illustratie en adviezen Hans G. Kresse *door Quint*

Wie begreep Razend Paard? Geen van zijn trouwe volgelingen. Hij was de zwijgzame. Hij sprak niet over wat er in hem omging. Pas dertig jaar oud was hij, maar zijn gedrag leek op dat van een oude man, bedaard en ernstig. Als iedereen bijeen zat rond het vuur, zwierf hij eenzaam buiten het kamp, plannen makend voor het welzijn van zijn volk.

Hij verlangde vrijheid voor zijn volk. Hij wenste niet de wil van de landhongerige Amerikanen te doen en de grond van de voorvaderen te verlaten. Hij wilde niet met zijn volk in reservaten gaan wonen, waar hij afhankelijk zou zijn van gunsten. Leven binnen omheiningen! Dat was geen leven voor een Sioux, die de onbeperkte vrijheid van de wijde prairies had gekend. Daarom bleef hij met zijn stam eenzaam achter in het land dat hen eens toebehoorde om het uit te vechten. Maar het was duidelijk dat de nederlaag onvermijdelijk was, want altijd kwamen er nieuwe legers, zo talrijk was het witte volk. Misschien kon hij beter het voorbeeld van Zittende Stier volgen, die met zijn Hunkpapas naar het veilige Canada was gevlucht. Of dat van de Sioux-leiders Rode Wolk en Gevlekte Staart, die zich na hun eerste verzet alsnog hadden onderworpen aan de soldaten. Maar hoe kon hij het land opgeven dat zijn volk toebehoorde?

„Waarheen we ook gaan," zei hij tegen zijn dapperen, „overal komen de soldaten om ons te verjagen en te vermoorden en het is overal ons eigen land. Dat was het al voor de soldaten verschenen om verdragen met ons te sluiten, waarin ze beloofden dat dit land van ons zou zijn zolang het gras groeide en het water stroomde. Dat is pas acht winters geleden en nu jagen ze ons weg, omdat wij het nog weten en zij het vergeten zijn."

De Sioux die niet naar Canada en niet naar de reservaten wensten te gaan, bleef niets anders over dan telkens voor de soldaten uit te vluchten, en dat deden Razend Paard en zijn Oglalas dan ook, die hele lange zomer. Ze staken achter zich het gras in brand, zodat de rook de horizon verduisterde, en hoopten op die manier de paarden van hun achtervolgers uit te hongeren. Toen begon het te regenen en het bleef regenen, dagen achtereen, en de pony's hadden zwaar werk in de diepe modder. Een deel van de vluchtende Sioux werd achterhaald door de soldaten en in het felle gevecht dat volgde, sneuvelden vele krijgers en werden de vrouwen en kinderen het kamp uitgejaagd, zonder de noodzakelijke wintervoorraden. Toen keerde Razend Paard met de moed der wanhoop om en leverde verwoed slag in de regen en hij slaagde erin de overmacht op de vlucht te jagen. Vele legerpaarden bleven dood in de modder achter en voorlopig was er dan ook geen honger meer.

Maar de winter kwam. Gebrek en koude brachten steeds meer Sioux ertoe het oorlogspad te verlaten en over te lopen naar de soldaten, die hen onderdak beloofden in het reservaat. Het Siouxland was na een zomer van oorlog, zwartgeblakerd. De bizons waren weggetrokken. En alleen de bast van de populieren was er nog als voedsel voor de pony's. Door de vroege sneeuwval was het kleine wild moeilijk te vinden en toen begon de honger pas goed. De ijzige wind bevroor alles en waar nog wat beschutting was, in de valleien, kampeerden de soldaten. En er waren niet genoeg populieren. De pony's verhongerden en werden opgegeten. De sneeuw lag dik en het was erg koud en temidden van al deze ellende werden ze onverwachts heel vroeg in de ochtend overvallen door een deel van het leger. Zo onvoorbereid waren de Sioux op die aanval dat de krijgers naakt uit hun tent kwamen hollen en zich moesten verweren met niets anders dan hun patronengordels. Het werd een verschrikkelijk gevecht, waarbij de krijgers zich verweerden met ware heldenmoed, want ze dachten aan hun vrouwen en kinderen die dood zouden vriezen. Maar ze konden de soldaten niet verslaan. Zij die niet gedood werden en niet op de vlucht van de kou stierven, wisten de andere Sioux te bereiken, die hogerop in het gebergte kampeerden. Razend Paard zag wat er over was van zijn verhongerd en bevroren volk; de meeste vluchtelingen hadden zowat niets en terwijl ze verder trokken, stierven er nog velen onderweg. Veel kinderen gingen dood. Hij kon begrijpen dat steeds meer krijgers ertoe kwamen zich met hun families te melden bij de soldaten om zich over te geven. Tegen het einde van de winter was Razend Paard met nog maar een handjevol Oglala-Sioux achtergebleven in het land dat hen ontstolen werd. De situatie werd zo hopeloos dat verder verzet pure zelfmoord zou zijn. Maar Razend Paard kon niet vergeten hoe de Sioux aan het begin van de voorbije zomer met duizenden langs de rivier gekampeerd hadden en hoe ze samen het leger van Langhaar — George Armstrong Custer — in de pan gehakt hadden. Hij kon de hoop niet opgeven dat met de komst van het voorjaar ook de Sioux uit Canada zouden terugkeren, de Hunkpapas van

Zittende Stier, de bevriende Cheyennes, de krijgers van Gall en Zwarte Maan. Misschien, als hij zou volhouden, en als de vluchtelingen terugkwamen, zouden ook de Sioux in de reservaten gehoor geven aan de roep van de vrijheid... Soms dacht hij ook dat het beter geweest zou zijn, als ze bij elkaar waren gebleven en zich met z'n allen hadden laten vermoorden. Maar Rode Wolk en Gevlekte Staart, die toch eens ook vurige verzetsstrijders waren geweest, hadden de moed verloren. Ze hadden de heilige zwarte heuvels verkocht aan de vijand en verdragen getekend, waardoor de Sioux geen recht meer zouden hebben op hun land. Dat kon hij niet begrijpen. Alleen gekken of heel dwazen zouden hun Moeder Aarde verkopen. Wie ruilde nu zijn vrijheid voor wat gunsten, voor een beetje zekerheid in de winter, voor eten en een handdruk van de Vader van het witte volk? Nee, dat kon Razend Paard niet begrijpen.

Hij was altijd al een stille, wat sombere man geweest, maar nu werd hij stiller dan ooit. Vaak verliet hij in zijn eentje het kamp en zat dan buiten in de bittere kou te denken over de toekomst van zijn volk. Hij zag wel in dat het zo niet lang zou kunnen duren. De verschrikkelijke winter vroeg grote offers. En tot overmaat van ramp keerden zijn verspieders terug met onheilspellende berichten. Een leger met twee kanonnen was in aantocht en dat terwijl de Oglala-Sioux geen munitie meer hadden! Weer begon Razend Paard met zijn handjevol dapperen aan een moeizame vlucht door de sneeuwstormen en op die vlucht aten ze hun laatste verhongerde paarden.

In de Maand-van-de-Sneeuwblinden (maart) kwamen vroegere vrienden naar het kamp van Razend Paard. Onder hen bevond zich Gevlekte Staart, en hij zag eruit alsof ze daar in het reservaat genoeg te eten kregen. Hij kwam het opperhoofd bepraten om zich over te geven. Razend Paard dacht er lang over na. Hoe was het mogelijk dat mensen dik werden door laf te zijn en van honger stierven door dapper te zijn? Hij dacht aan al zijn gesneuvelde dapperen en dat maakte hem bitter en treurig en tenslotte besloot hij niet langer te vechten. Hij beloofde met zijn krijgers naar het reservaat te komen, zodra het gras weer opkwam.

En in de Maand-dat-het-Gras-weer-verschijnt (april) begaf hij zich inderdaad met die kleine, uitgehongerde groep laatste vrije Sioux naar het Amerikaanse fort. Soldaten en overgelopen Indianen die de politie in het reservaat vormden, stonden in dichte rijen opgesteld om hem heen, toen hij zich overgaf. Iedereen zag hoe hij zijn beroemde oorlogskap met de havik afzette. Hij ging naar de rivier en waste de oorlogsverf van zich af. Nooit meer zou Razend Paard, getrouw aan zijn visioen, ten strijde trekken met een bliksemschicht over zijn wang, hagelstenen van gele verf op zijn lichaam en de havik, die zijn vader eens voor hem geschoten had, met wijdgespreide vleugels boven zijn lange wapperende haar.

De zomer kwam en de Sioux kampeerden in groepen rondom het fort. Ze kregen te horen dat hun reservaat verplaatst werd naar het oosten, en geregeld trok een groep onder geleide van soldaten weg in de richting van de opkomende zon. Razend Paard verkeerde in de veronderstelling dat hij en zijn Oglalas een reservaat in hun eigen gebied zouden krijgen, dat was hem beloofd, maar het was alweer een belofte waarvan niets kwam. Hij probeerde de generaal te spreken te krijgen, maar generaal George Crook werd niet voor niets door de Indianen Grijze Wolf genoemd; hij was wel zo sluw om de verontwaardigde Sioux te ontwijken en het gesprek steeds uit te stellen. Het gebied van de Sioux was immers veel te begerenswaardig, in het oosten lagen hele landstreken die zo dor waren dat geen blanke er wilde wonen, en dat was goed genoeg voor de Indianen. Het wachten duurde Razend Paard tenslotte te lang en hij werd erg wantrouwig. Steeds méér Sioux reisden af naar het oosten, het land waar volgens legendes ziekte en dood heersten. Daar wilde hij niet heen. Daar zou hij zijn Oglalas niet naartoe laten brengen, door geen duizend soldaten.

Bijzonder in de gunst van de vijand stonden nu Rode Wolk en Gevlekte Staart, die allerlei voorrechten genoten; ze mochten zelfs wapens bezitten, terwijl iedereen die had moeten afstaan. Razend Paard ontdekte dat deze twee vroegere vrienden hem eigenlijk bewaakten, waarschijnlijk in opdracht van de generaal. Rode Wolk en Gevlekte Staart misgunden hem zijn populariteit onder de Sioux en loerden op een kans hem dwars te zitten. Die kans kwam gauw genoeg. Het jonge opperhoofd kreeg genoeg van het wachten en zag in dat alle beloftes op mooipraterij neerkwamen. Stil trok hij met een handjevol trouwe Oglala-Sioux weg uit het reservaat. Zonder geweren zou hij zijn vrijheidsoorlog niet kunnen hervatten, maar het was beter in vrijheid te sterven dan te leven in gevangenschap. Hij was niet van plan zich in een bleekgezicht te laten veranderen, zoals Gevlekte Staart en Rode Wolk.

Een grote groep soldaten kwam hem achterna om hem te arresteren; maar alleen doordat zijn vroegere vrienden hem wisten te bepraten en hem beloofden dat hij nu werkelijk de generaal zou mogen spreken, keerde hij terug naar het fort. Maar zodra hij eenmaal binnen de hoge palissades was, merkte hij dat ze hem niet naar de generaal wilden brengen, maar in een cel opsluiten. Zijn eigen volk had hem verraden. Hij werd een kleine gevangenis binnengesleept, met ijzeren tralies voor de ramen, en ineens zag hij zich omringd door niets dan soldaten. Rode Wolk en Gevlekte Staart waren er ook, maar hij wist nu dat zij verraders waren. Aan de gezichten van de soldaten begreep hij wat ze van plan waren. Hij was een onruststoker en moest verdwijnen.

Razend Paard, de patriot van de prairies, de grote krijger met het visioen, de held van de slag aan de Little Big Horn, deze stille en treurige Sioux... hij trok zijn mes toen hij begreep wat de soldaten van plan waren en begon in zijn eentje tegen die hele groep. Gevlekte Staart greep hem van achteren vast en probeerde hem het mes af te nemen, en terwijl ze worstelden, stak een soldaat zijn bajonet van achter in zijn zijde en Razend Paard viel neer en begon te sterven. Hij keek zijn moordenaars aan en zei: „Laat me nu maar los, vrienden. Ik ben al genoeg gewond."

En die nacht stierf Razend Paard, vermoord in gevangenschap. Die nacht begon ergens in het kamp het weeklagen en daarna werd er meer en meer geweeklaagd, totdat het hele Siouxkamp rouwde. Razend Paard was dood.

SLOT VAN DEZE SERIE

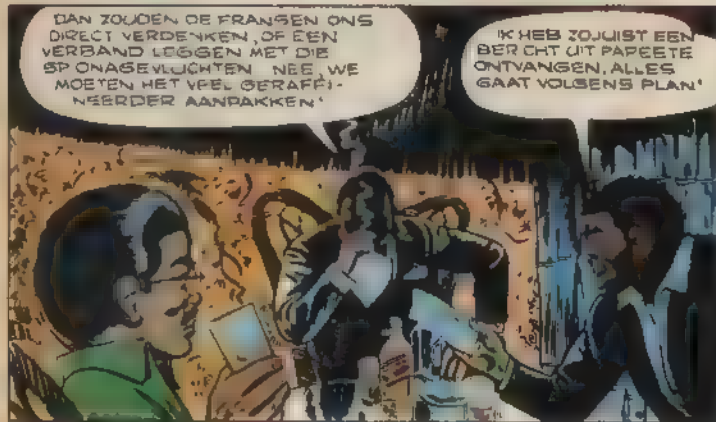
ALWIN SCHOCKE-MÖHLE

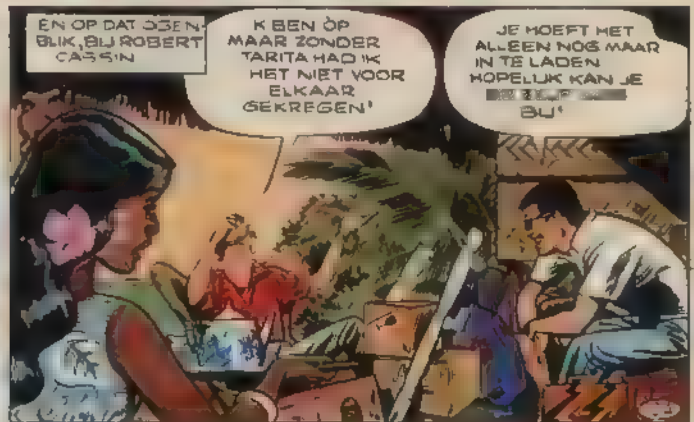
tekst Karel Kersten

Medio maart werd in 's Hertogenbosch Nederlands belangrijkste paardensportevenement gehouden, het Indoor Brabant. Het deelnemersveld bestond uit 's werelds topruiters, die met hun beste materiaal van heinde en ver naar de Brabanthallen waren gekomen. Maar ondanks deze sportieve concurrentie was er één ruiter die met kop en schouders boven iedereen uitstak: Alwin Schockemöhle, de 35-jarige hereboer en paardenfokker uit het Westduitse gehucht Mühlen. Hij won *alle* internationale springconcoursen, daarmee voor zijn collega-ruiters alleen de kruimels van het gewin overlatend. En dat, terwijl hij na een schorsing van zes maanden voor het eerst weer aan een internationaal concours deelnam! Wie het niet geloven wilde weet na deze vijfde Indoor Brabant wel beter: de schatrijke Alwin kent geen genade voor de concurrentie, hij wil alles winnen en slaagt daar meestal nog in ook. Wie hem volgend jaar in München van de felbegeerde gouden medailles wil afhouden, moet niet alleen van zeer goeden huize komen, maar vooral ook 's werelds beste springpaarden berijden. Want juist dat is de troef van Alwin Schockemöhle: hij is een even knap ruiter als kenner van paarden. Als hij een paard koopt kun je er donder op zeggen dat het beestje kwaliteiten bezit, ook als anderen dat niet ontdekken of eruit kunnen halen. Als bewijs voor Alwins fijne neus voor toppaarden geldt alweer zijn optreden in die gedenkwaardige vijfde Indoor Brabant. Want twee van zijn overwinningen daar boekte hij met Dorian Gray, een krachtige schimmel die zes weken eerder nog in Nederlands bezit was! Maar waar nòch Toontje Ebben, nòch Harry van de Oudenweyer in slaagden, speelde „Der Schock" in anderhalve maand klaar: hij maakte van de beloftevolle Dorian Gray een topspringer, waarmee hij al zijn concurrenten kan aftroeven. Ziedaar een van die van groot vakmanschap getuigende stuntjes, waarin Alwin sinds zijn eerste gouden Olympische medaille (Rome '62) grossiert.

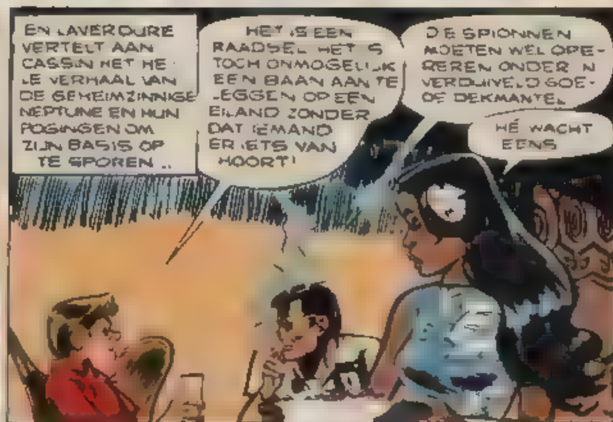
Hij is een merkwaardig man, die weinig van diplomatie weet, en de kunst verstaat de mensen tegen zich in het harnas te jagen. Een lastige jongen voor iedere sportbond en organisator, een sportman bovendien die geen greintje medelijden met zijn collega's kent. Maar over paarden kun je hem niets nieuws vertellen! Alwin Schockemöhle heeft een uitgesproken feeling voor het kopen, het trainen en het berijden van zijn paarden. Hij is momenteel ongetwijfeld 's werelds beste springruiter. En zijn speurderstalent naar goed materiaal staat er borg voor dat het einde van zijn carrière nog lang niet in zicht is. Dat is jammer voor de anderen, maar een uniek talent als Alwin Schockemöhle behoort nu eenmaal eenzaam aan de top te staan.

MICK TANGY

DAN ZOUDEN DE FRANSEN ONS DIRECT VERDENKEN, OF EEN VERBAND LEGGEN MET DIE SPIONAGEVLUCHTEN... NEE, WE MOETEN HET VEEL GERAFFINEERDER AANPAKKEN'
'K HEB ZOJUIST EEN BERICHT UIT PAPEETE ONTVANGEN. ALLES GAAT VOLGENS PLAN'

EN OP DAT OGENBLIK, BIJ ROBERT CASSIN
'K BEN OP MAAR ZONDER TARITA HAD IK HET NIET VOOR ELKAAR GEKREGEN'
JE HOEFT HET ALLEEN NOG MAAR IN TE LADEN HOPELIJK KAN JE [redacted] BIJ'

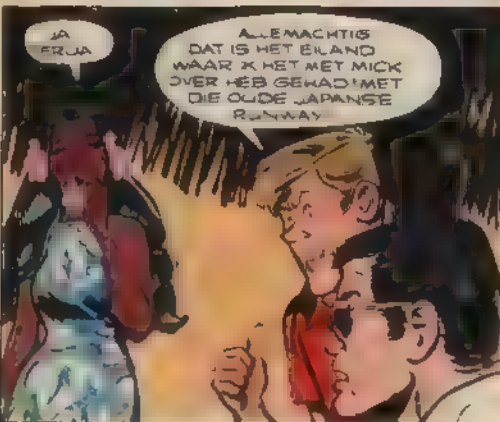

VERTEL 'NS... HOE IS HET OP HAO?
PRAAT ME D'R NIET VAN' WE ZITTEN AL EEN PAAR DAGEN IN EEN SOORT ALARMSITUATIE'

EN LAVERDURE VERTELT AAN CASSIN HET HELE VERHAAL VAN DE GEHEIMZINNIGE NEPTUNE EN HUN POGINGEN OM ZIJN BASIS OP TE SPOREN...
HET IS EEN RAADSEL. HET IS TOCH ONMOGELIJK EEN BAAN AAN TE LEGGEN OP EEN EILAND ZONDER DAT IEMAND ER IETS VAN HOORT'
DE SPIONNEN MOETEN WEL OPEREREN ONDER 'N VERDUIVELD GOEDE DEKMANTEL
HÉ WACHT EENS

'K WEET NIET OF HET WAT BETEKENT, MAAR IK HOORDE GISTEREN IETS
WAT?

ER IS HIER EEN SCHIPPER DIE ELKE MAAND EEN STEL JAPANNERS OP EEN AFGELEGEN ATOL VAN PROVIAND VOORZIET
HÉ? WAAR DAN?

IK KAN HET ME NIET PRECIES MEER HERINNEREN. IK GELOOF DAT HET TERIJA WAS
WEET JE DAT ZEKER?

JA TERIJA
ALLEMACHTIG DAT IS HET EILAND WAAR 'K HET MET MICK OVER HEB GEHAD MET DIE OUDE JAPANSE RUNWAY

MAAR HIJ HEEFT ME VERZEKERD DAT HET VOLKOMEN ONTOEGANKELIJK WAS DOOR HET KORAAL DAT DE HELE LAGUNE OMSLUIT
PRECIES BEHALVE VOOR RIFSLOEPEN

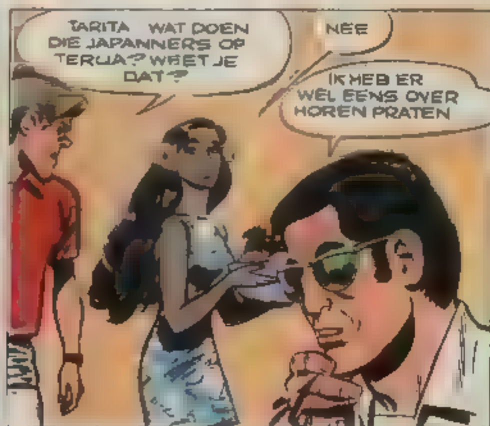

?
DAT ZIJN GROTE, ZEEWAARDIGE SLOEPEN MET EEN VERSTEVIGDE ONDERKANT ZODAT ZE OVER DE SCHERPE KORAALRIFFEN KUNNEN VAREN

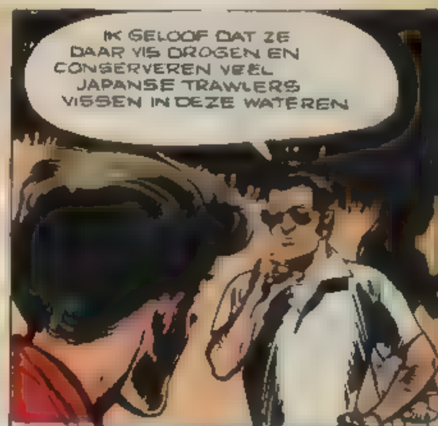
OPERATIE STILLE ZUIDZEE

TEKST: CHARLIER TEKENINGEN: JIJÉ VERTALING: FRITS VAN DER HEIDE

Laverdure heeft zich als vrijwilliger aangemeld om een dossier betreffende de gebeurtenissen op Hao naar Papeete over te vliegen. .

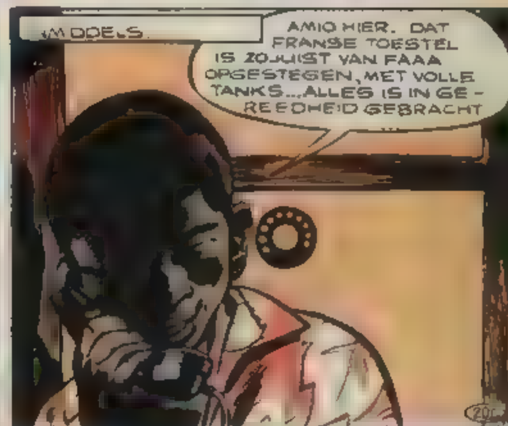

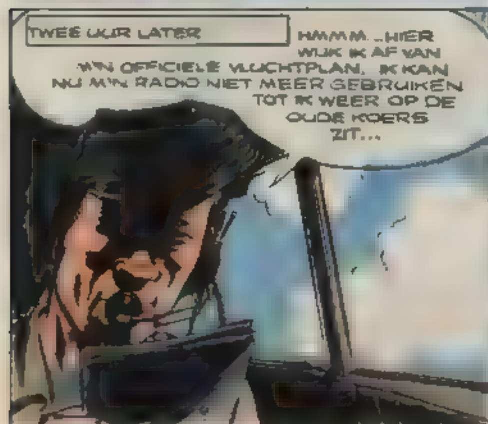

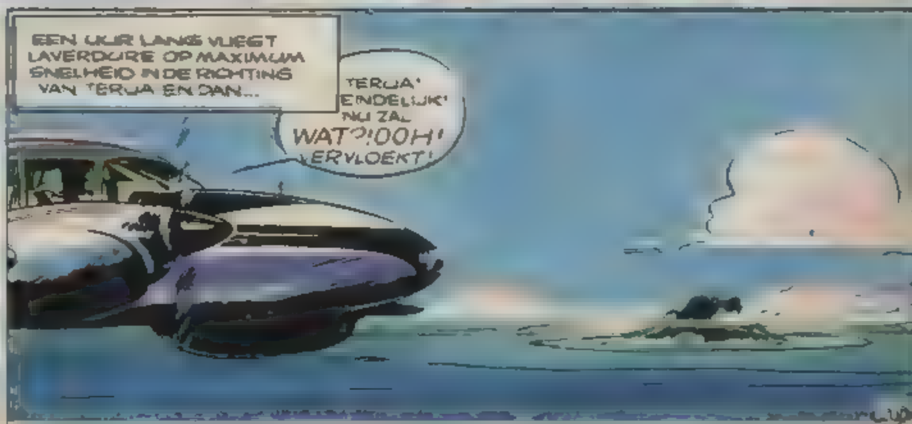

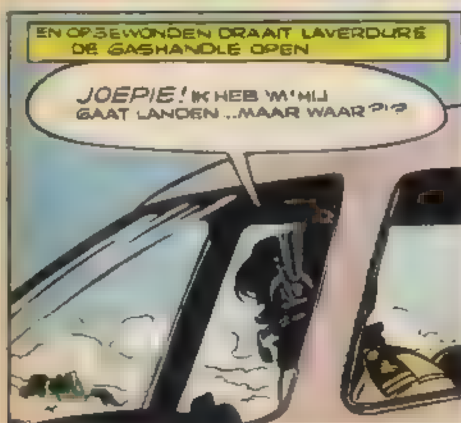

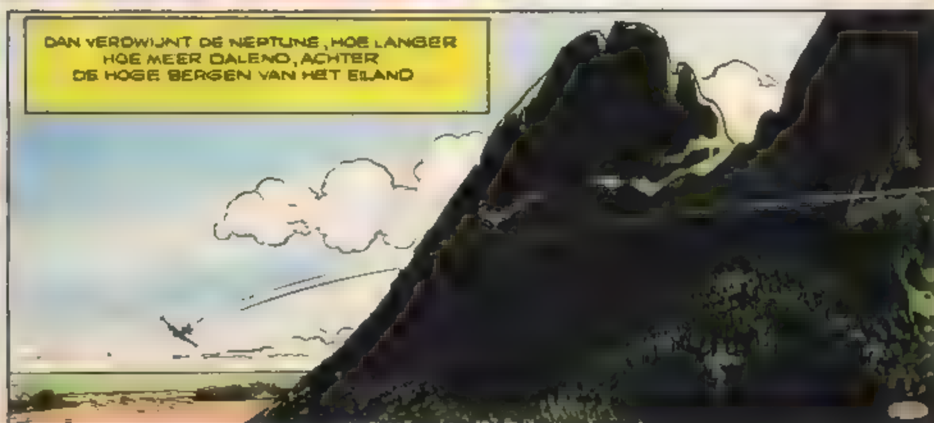
MICK TANGY

HEEL IN DE VERTE ZIET LAVERDURE EEN VLIEGTUIG DAT DUIDELIJK IN DE RICHTING VAN HET EILAND TERUG VLIEGT ..
DAT ZOU 'M BEST 'NS KUNNEN ZIJN! HIJ VLIEGT ZÓ LAAG .

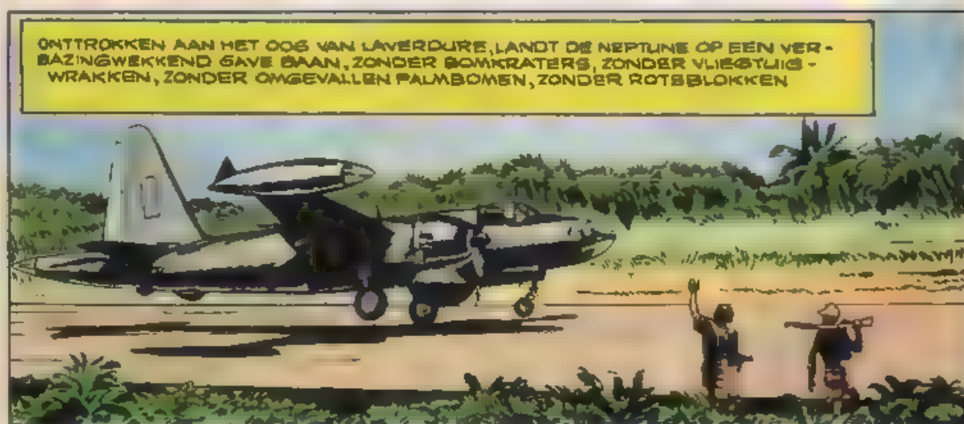

JA, HOOR!

HET IS 'M!! DAT VERDUIVELDE PIRATENTOESTEL!

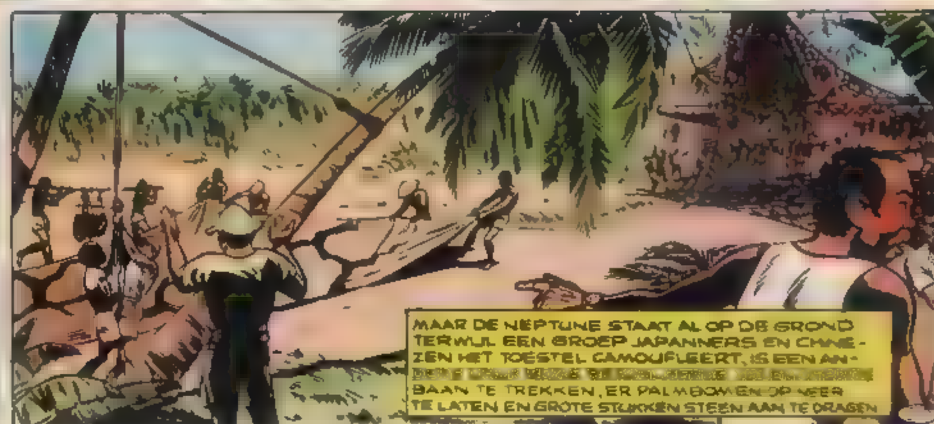

EN OPGEWONDEN DRAAIT LAVERDURE DE GASHANDLE OPEN
JOEPIE! IK HEB 'M! HIJ GAAT LANDEN ..MAAR WAAR?!?

DAN VERDWIJNT DE NEPTUNE, HOE LANGER HOE MEER DALEND, ACHTER DE HOGE BERGEN VAN HET EILAND

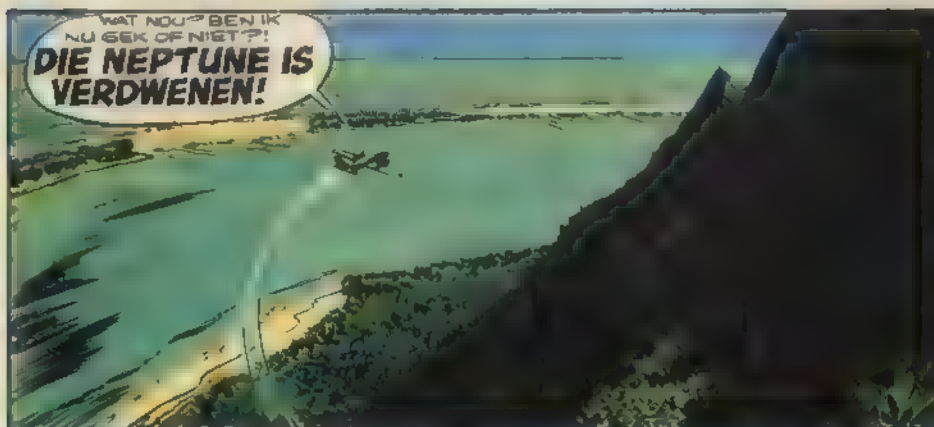

WEG IS-IE! EN AAN DIE KANT MOET DIE OUDE RUNWAY LIGGEN! EN NOU ZIT IK UITGEREKEND OP DIT MOMENT IN ZO'N SLAK VAN EEN PIPER!

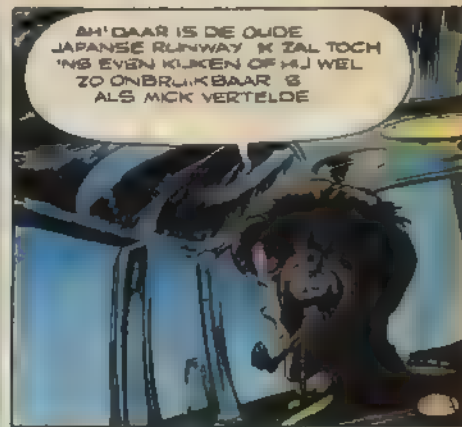

ONTTROKKEN AAN HET OOG VAN LAVERDURE, LANDT DE NEPTUNE OP EEN VERBAZINGWEKKEND GAVE BAAN, ZONDER BOMKRATERS, ZONDER VLIEGTUIGWRAKKEN, ZONDER OMGEVALLEN PALMBOMEN, ZONDER ROTSBLOKKEN

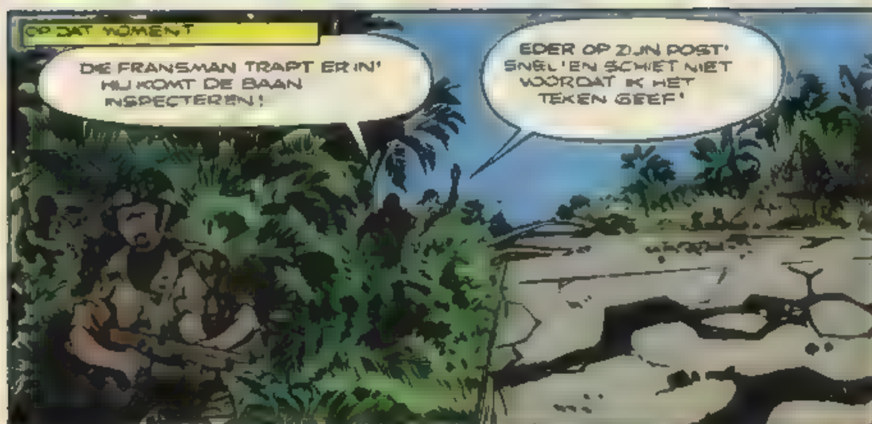

MICK ZOU TOCH NIET GEDROOMD HEBBEN? VOLGENS HEM WAS DE RUNWAY ONBRUIKBAAR OF IS HET EEN AFLEIDINGSMANOEVRE VAN DIE SCHURKEN ?

MAAR DE NEPTUNE STAAT AL OP DE GROND TERWIJL EEN GROEP JAPANNERS EN CHINEZEN HET TOESTEL CAMOUFLEERT, IS EEN AN-
BAAN TE TREKKEN, ER PALMBOMEN OP NEER TE LATEN EN GROTE STUKKEN STEEN AAN TE DRAGEN

OPERATIE STILLE ZUIDZEE

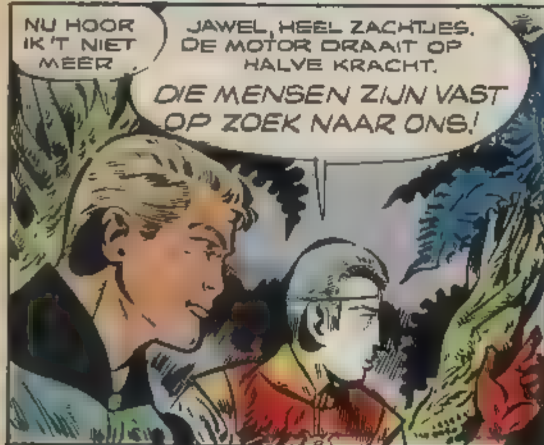

WORDT VERVOLGD

LUC ORIENT

DOOR
EDDY PAAPE
EN GREG
VERTALING:
FRITS VAN DER HEIDE

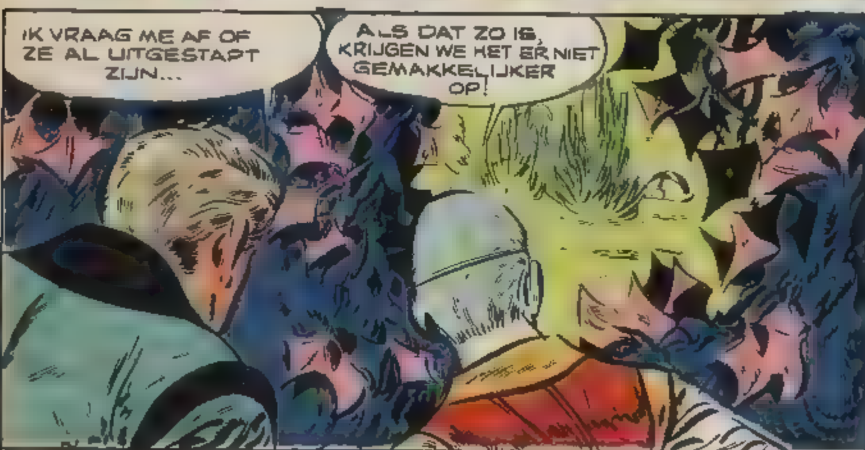

(1) ZIE: DE MEESTER VAN TERANGO". PEP 31 -45

DE PLANEET VAN DE ANGST

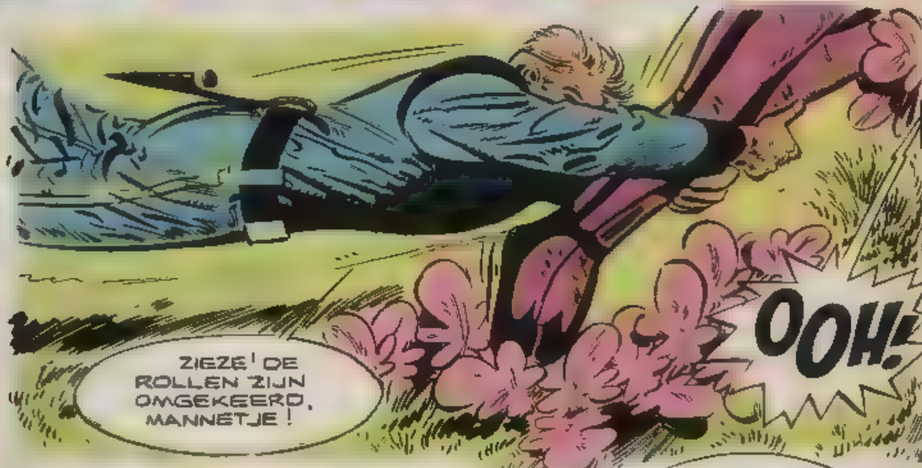
Luc Oriënt is op weg naar de binnenlanden van Terango om de daar wonende stammen te verenigen in de strijd tegen de sluwe Sectan

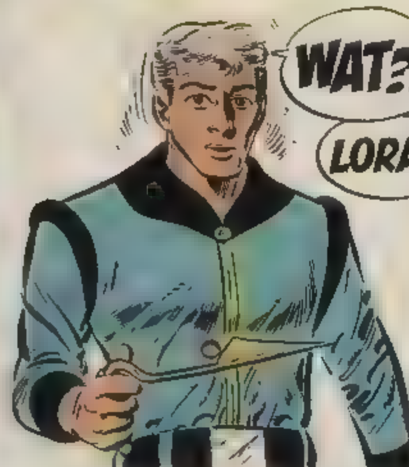

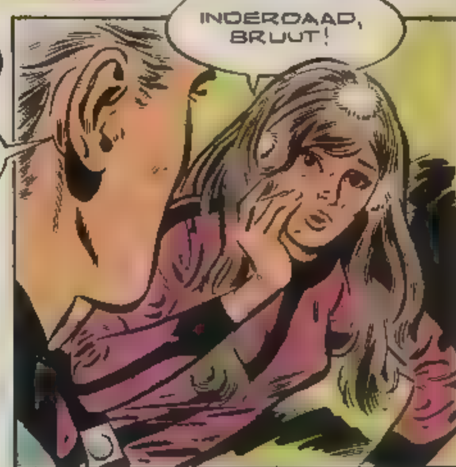

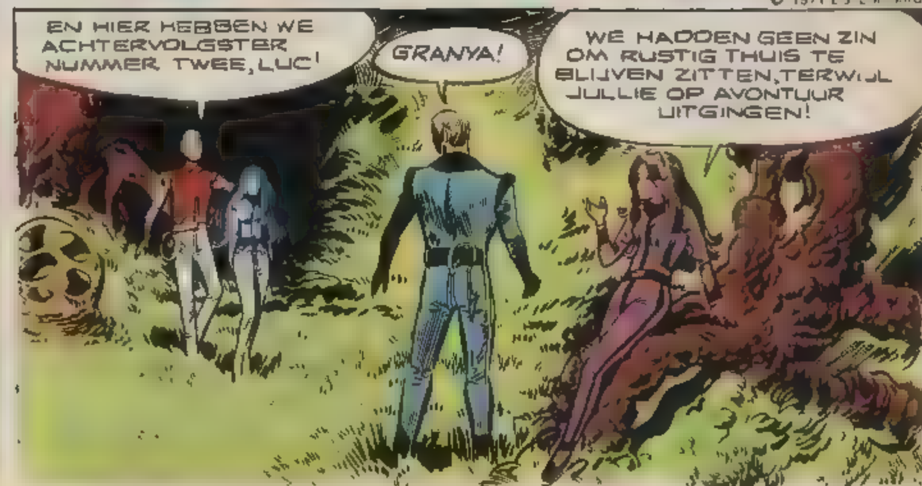

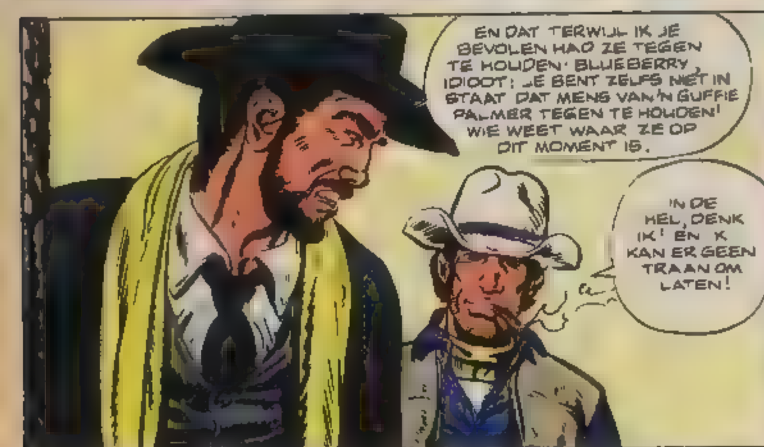
WORDT VERVOLGD

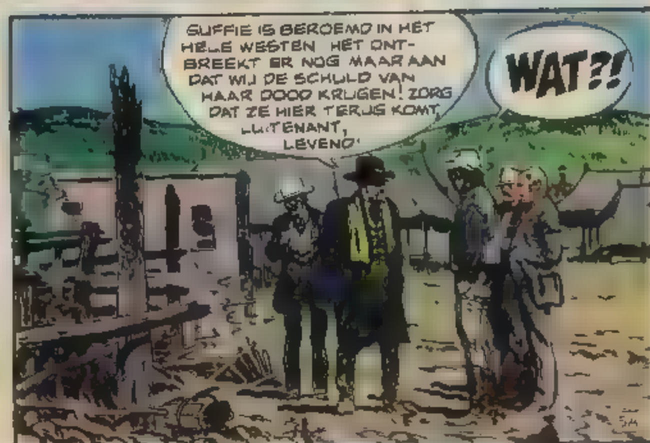
BLUEBERRY

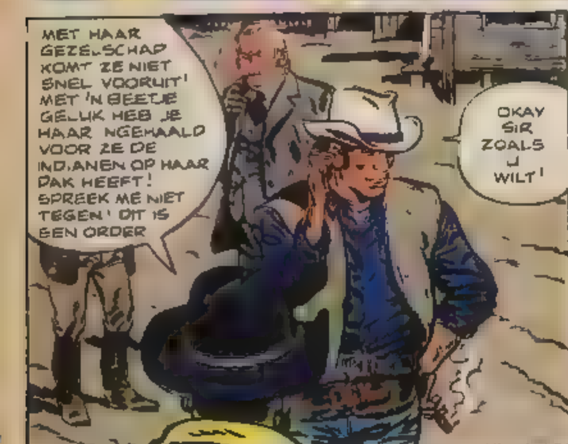
TEKST: CHARLIER
TEKENINGEN: GIRAUD

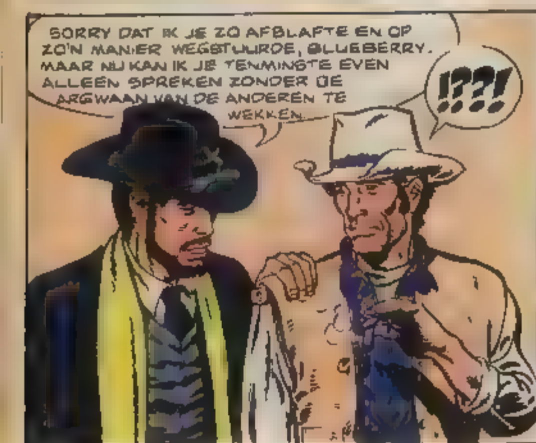

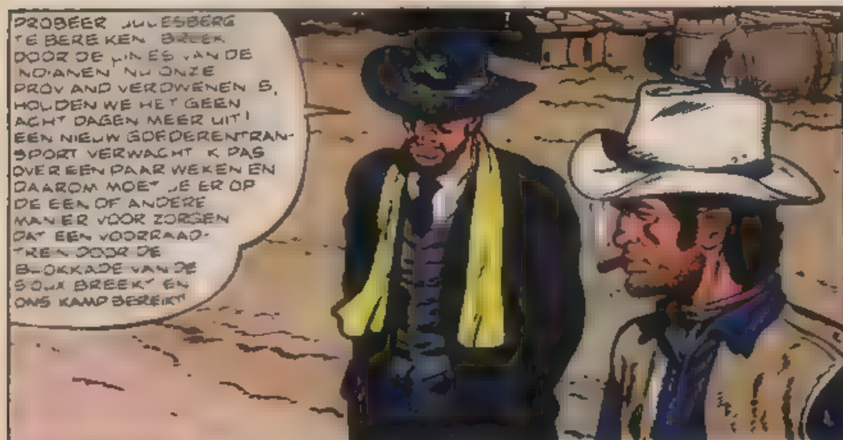

DE MAN MET DE IJZEREN VUIST

Een verrader heeft de levensmiddelenbarak in het kamp van de Union Pacific in brand gestoken, waardoor een noodsituatie ontstaat. .

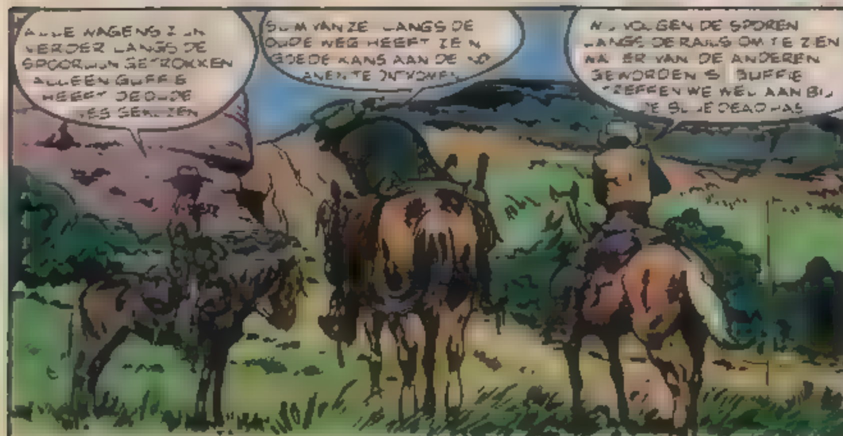

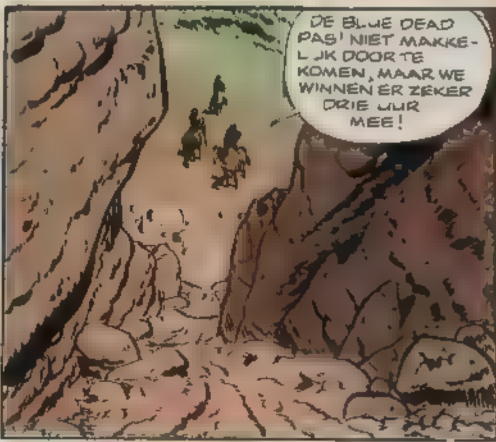
BLUEBERRY

DE ONGELUKKIGEN ZE ZIJN ALLEMAAL AFGESLACHT!
ZE HADDEN NATUURLIJK GEEN SCHIJN VAN KANS! DAT KONDEN ZE TOCH VAN TE VOREN WETEN
KOM MEE! WE MOETEN OPSCHIETEN ANDERS KOMEN WE OOK VOOR GUFFIE TE LAAT!

MIKE! HET MINSTE WAT WE VOOR DIE STUMPERS KUNNEN DOEN, IS ZE BEGRAVEN!
SORRY JIMMY, WE MOETEN NU EERST AAN DE LEVENDEN DENKEN

DE BLUE DEAD PAS! NIET MAKKELIJK DOOR TE KOMEN, MAAR WE WINNEN ER ZEKER DRIE UUR MEE!

MET EEN BEETJE GELUK ZIJN WE WEER OP DE OUDE WEG NAAR JULESBURG VOORDAT GUFFIE ER IS!
LATEN WE 'T HOPEN

HIER HEBBEN WE NIETS TE VREZEN. DE INDIANEN VERTONEN ZICH NIET IN BLUE DEAD PAS, ZE DENKEN DAT HIER BOZE GEESTEN RONDZWALKEN!
BRRR! 'N UITGELEZEN PLEK VOOR EEN HINDERLAAG

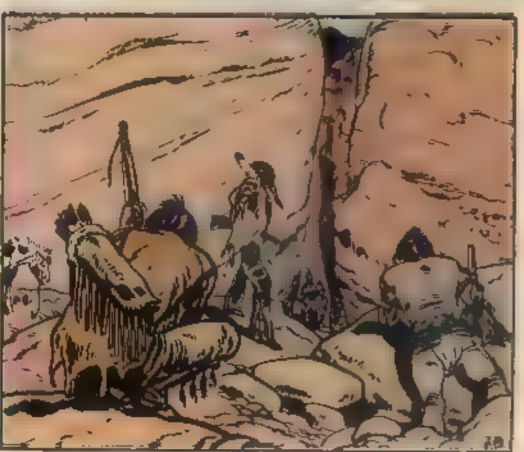
GEEN WONDER DAT DE INDIANEN DEZE PLEK MIJDEN! BOZE GEESTEN ZIJN ER NIET, MAAR ÉÉN GEWEERSCHOT IS AL VOLDOENDE OM EEN STEENLAWINE TE VEROORZAKEN. LATEN WE VOORZICHTIG ZIJN!

EN EH... DAAR MOETEN WIJ DOOR HEEN?! BIJ ALLE BLIKSEMS VAN DE COLORADO!
HOU OP MET DAT GEMEKKER ANDERS KOMT ER DOOR JE STEM NOG 'N LAWINE!

N-NEE TOCH ?!

DE MAN MET DE IJZEREN VUIST

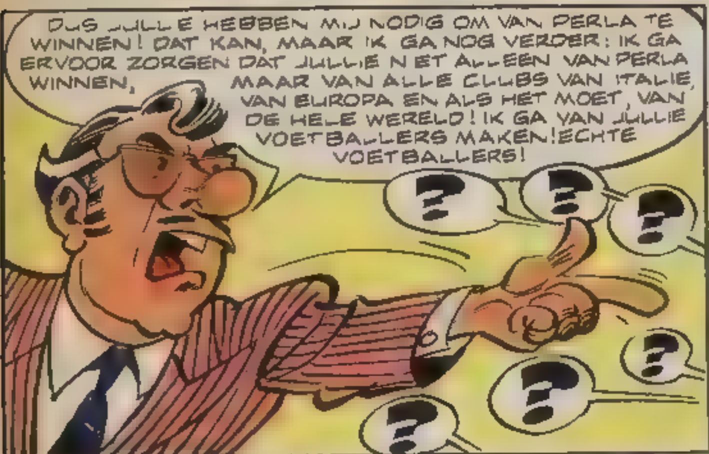

WORDT VERVOLGD

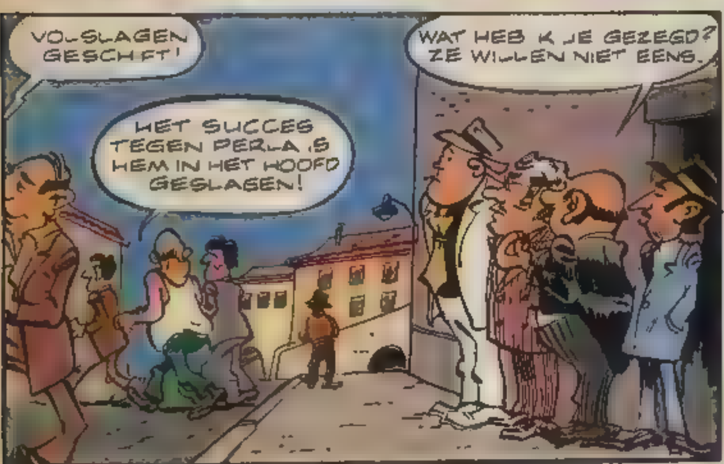
DE MACARONI'S

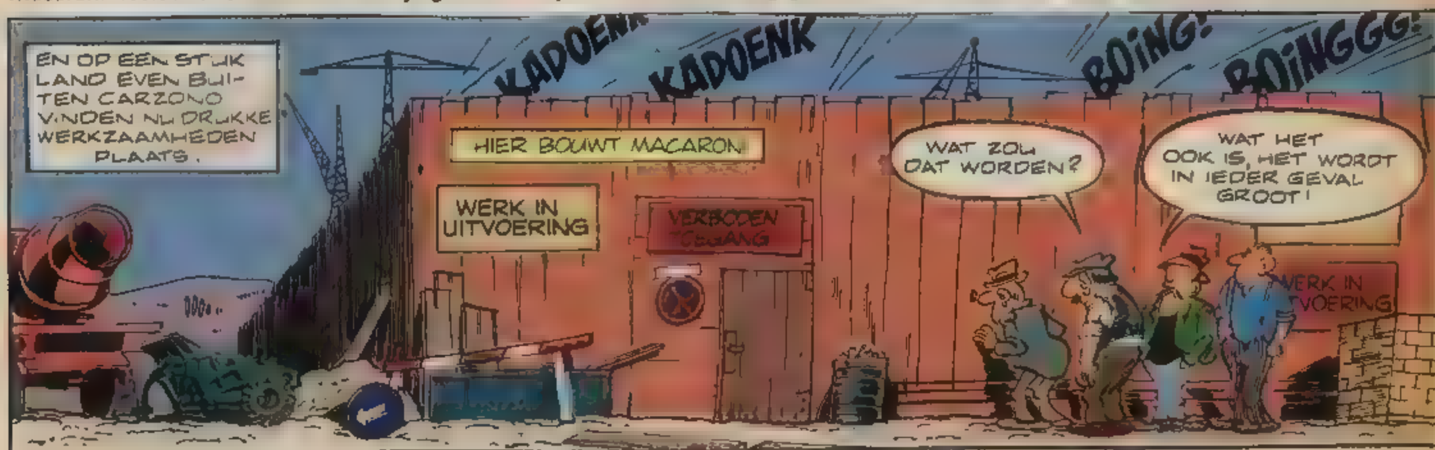

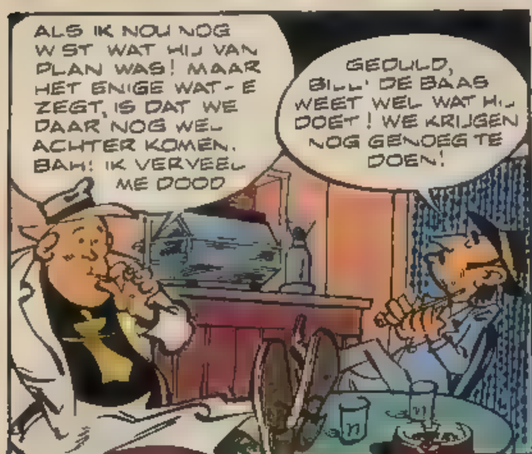

TEKST
DICK MATENA
TEKENINGEN:
DINO ATTANASIO
KLEUR: HANS KEERIS

GANGSTERS EN VOETBAL

Macaroni heeft het voetbalelftal van zijn geboortedorp aan de overwinning geholpen en heeft nu echt de smaak te pakken gekregen...

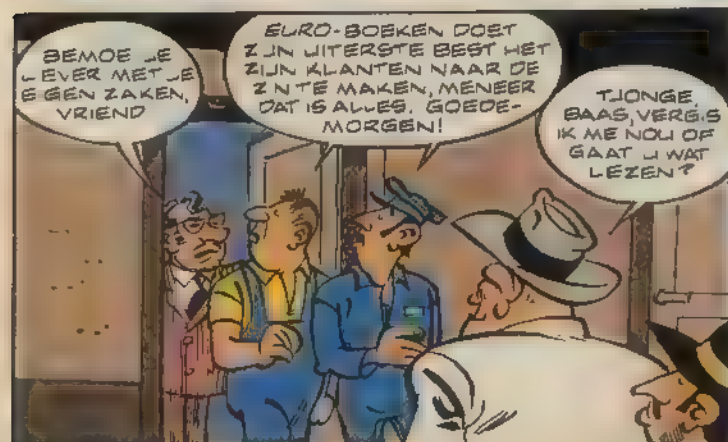

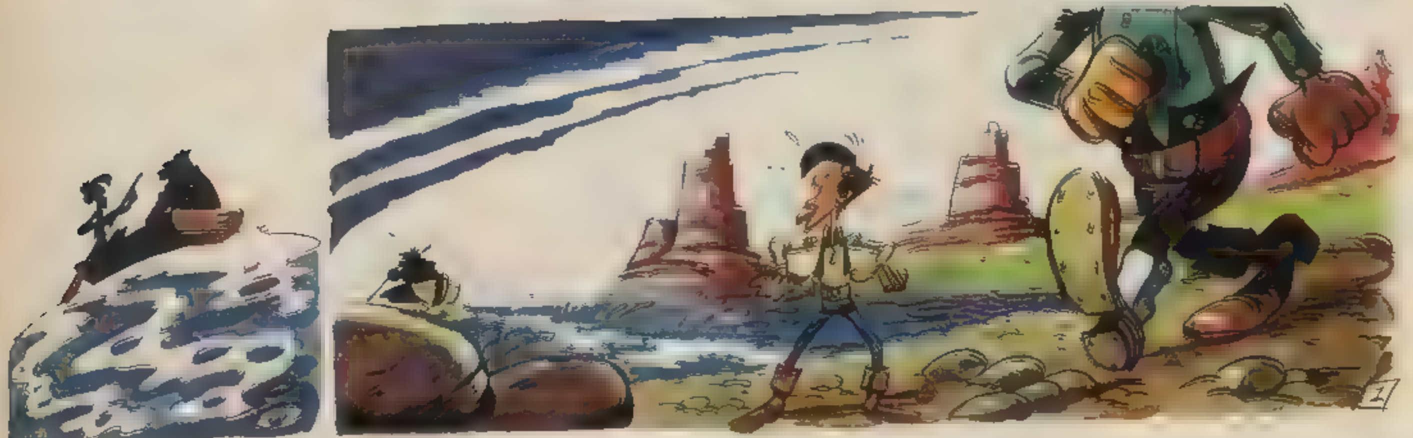

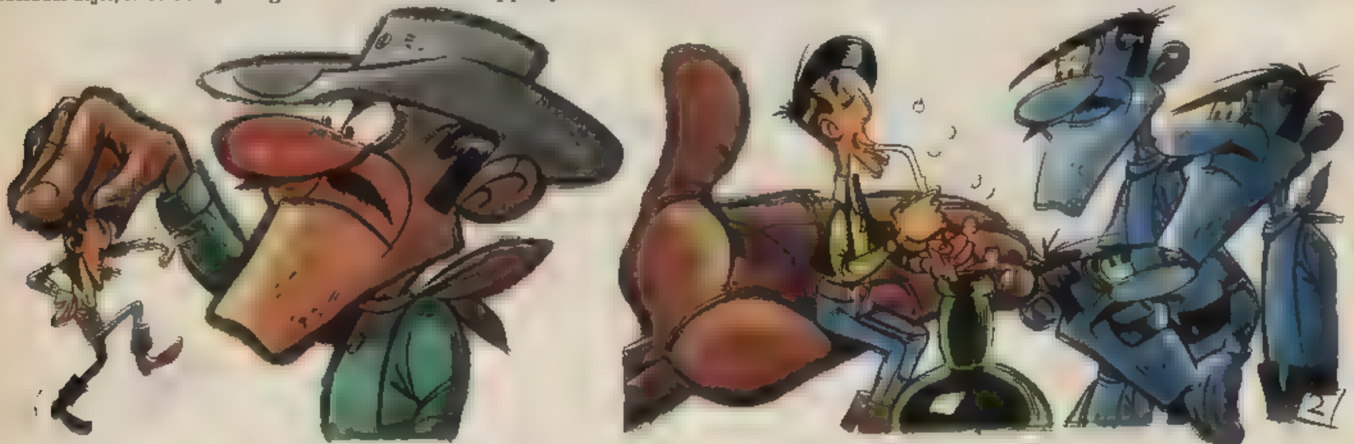

WORDT VERVOLGD

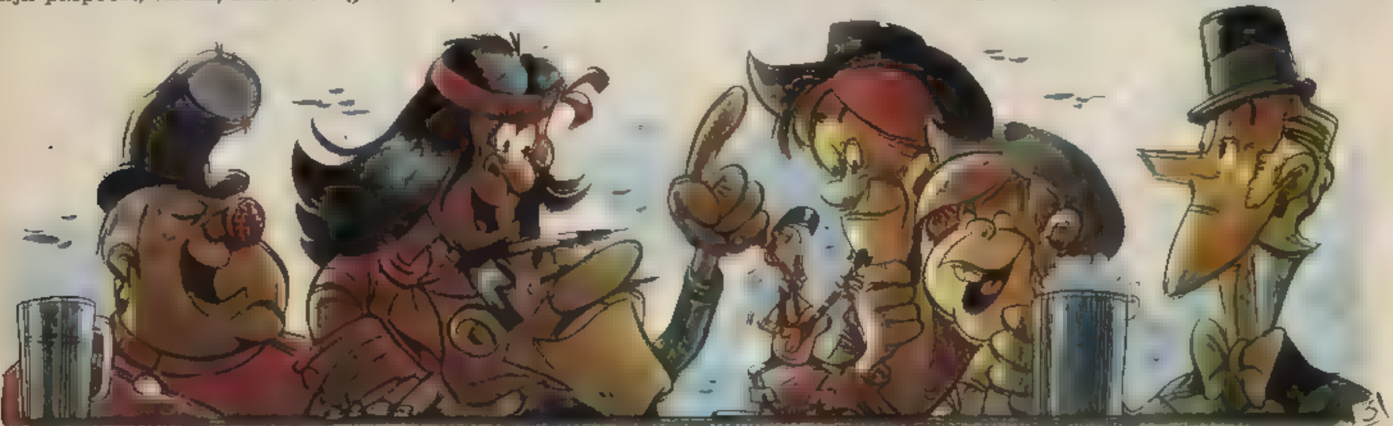
Variatie op Gulliver in het land van de reuzen

Dames en heren, leden van de kunstkring Gut in Waterland, heden wil ik u vertellen over mijn verblijf in het land van de reuzen. Ik heb daartoe weer een aantal lichtbeelden meegebracht. Over het land van de reuzen heerst een ontstellend groot aantal misverstanden die ik gaarne voor u zal uiteen zetten, pardon ontzenuwen. Men noemt reuzen regenten, heersers, dictators en wat al niet meer. Laat ik u verzekeren dat het beminnelijke, aardige mensen zijn, met een juist gevoel voor maatschappelijke verhoudingen, een diep geworteld verlangen naar rechtvaardigheid en rust, die bovendien nooit en te nimmer schreeuwend hun overtuiging op zullen dringen aan de meerderheid. Dat laatste alleen al is een niet genoeg te waarderen eigenschap. Bovendien zullen deze allerkeurigste beschaafd sprekende mensen altijd voldoende geld meenemen als ze met vakantie gaan en dragen zij het haar keurig verzorgd. Wel lang soms, maar verzorgd. En dat zijn te waarderen wezenstrekken in een democratische samenleving.

Natuurlijk wilde de douane van het land van de reuzen dat ik zo heb leren liefhebben, weten met wie ze te doen had. Een alleszins gerechtvaardigde wens natuurlijk, want in een land waar de goedwillende bovenlaag de dienst uitmaakt en niet de schreeuwers en de straatslijpers is de boel o zo snel in het honderd gestuurd. Dat mag misschien wat toeristen trekken, maar de goedwillende en beschaafde burgers hebben er maar hinder van. Na mijn paspoort, visum, aanbevelingsbrieven, lidmaatschapskaart van de bingoclub en inentingsbewijzen te hebben bekeken, mocht ik het land binnen. Welk een welvarend en lieflijk land: keurige straten, geen rommel, geen oude huizen, keurige bejaardentehuizen, ik was op stel en sprong (ik schaam mij daar niet voor) verliefd op land en bewoners. In een van hun keurige restaurants liet ik mij door de uiterst beleefde en onderdanige ober (waar vind je tegenwoordig nog zulke?) een kogelflesje brengen en dronk dit tot vermaak van de aanwezigen leeg. Een beschaafd glimlachen was

mijn beloning. Ik was gelukkig. Reeds kort na mijn aankomst maakte ik kennis met het televisiewezen in het land van de reuzen. Het zou mij te ver voeren dit democratische stelsel tot in de uiterste finesses aan u te verklaren, maar laat het u genoeg zijn te weten dat alleen die groepen in de bevolking beschikking over zendtijd krijgen die daar op verheffende wijze gebruik van kunnen maken. Dat sluit een situatie uit waarin allerlei onfrisse minderheidsgroepen hun zieke ideeën via het medium zouden kunnen uitkramen.

Zelf had ik het genoegen te mogen optreden in een zeer populair programma. Tegen een decor van echte levende goudkarpers werd ik op intelligente wijze door de presentator geïnterviewd. Het trof mij dat de man zijn vak verstond en werkelijk vol belangstelling naar mijn verhalen luisterde. Tot slot van ons vraaggesprek hief hij op spontane wijze de Gut in Waterlandse hymne aan. De nationale waterlanders drongen mij naar de ooghoeken.

door Jonathan Swift

tekeningen: Henk Albers

tekst: Jan van Gelderen

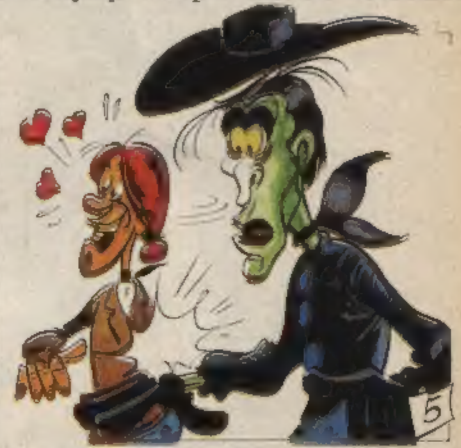

Ik moet u deelgenoot maken van een van de grappigste belevenissen die ik in het land van de reuzen meemaakte. Ik was zeer verheugd op zekere dag een contract te kunnen tekenen. Dit is een nationaal gebruik dat hoog in aanzien staat. Met contracten regelt men allerlei dingen. Dat is heel plezierig en voorkomt onbeschaafde misverstanden. Helaas kende ik als vreemdeling de regels van het contractspel niet voldoende, maar het was een voldoening te weten dat toen ik als amusementsslaaf werd verkocht, mij een kleine provisie in het vooruitzicht werd gesteld. Als ik tenminste zou voldoen, maar dat is natuurlijk duidelijk. Mij werd opgedragen gevechten met reusachtige honden te houden. De uitverkoren hond was nogal sullig. Ik wilde mijn begunstigers niet teleur stellen en maakte toch nog wat van zo'n gevecht. Ik genoot oprecht van het werk en was gelukkig.

Op een dag had mijn verzorgster een nieuwe stunt bedacht, waarmee ik hoogstwaarschijnlijk wel op de televisie zou kunnen

optreden. De stunt bestond hieruit dat ik met speelgoedpistooltjes (voor de reuzen waren het tenminste speelgoedpistooltjes) op bloempotten moest schieten. Deze vertoning maakte natuurlijk op het publiek een allerkoddigste indruk. Men hoorde een klein knalletje, zag een rookpluimpje en tegelijkertijd knalde de bloempot uit elkaar. Dit nu vond ik beschaafd amusement van de bovenste plank waarmee men niemand kwetste. Een en ander ging zo goed dat mijn verzorgster telkens nieuwe contracten voor voorstellingen (vooral op personeelsavonden waren wij geliefd) afsloot en de aandelen van haar amusementsmaatschappij reeds spoedig met 647 punten ter beurze genoteerd konden worden. Dit succes wekte natuurlijk de afgunst van een andere vermaaksfirma. Deze had een buitenlandse huurling opdracht gegeven mij uit de weg te ruimen, maar dat ging niet door. Op dit plaatje ziet u hoe ik mij verdedigde.

Het einde van mijn verblijf in het land van de reuzen kwam nogal

plotseling. Het ging namelijk met de economie van het land niet zo best. Dat was de schuld van de incompetente regering die bij voortduring de lonen had verhoogd en de prijzen niet. Dat vraagt om moeilijkheden en ze waren er dan ook volop. Ik hoopte voor mijn begeleidster (ik was haar medewerker stond in het contract) dat het economisch tij zou keren, maar dat deed het niet. Op een dag vertelde zij mij met tranen in haar ogen dat zij mij moest ontslaan. Het was verschrikkelijk. Gelukkig werd ik in het genot gesteld van een voortreffelijke afvloeiingsregeling. Deze hield in: vrij vervoer tot buiten de landsgrenzen, benevens een klein zakgeld. Meer kon er niet af omdat ook de reserves zichtbaar geslonken waren. Ik eiste ook niet meer. Tenslotte wist ik mijn plaats en dat werd gewaardeerd. Gelukkig had ik tijdens mijn verblijf enkele aardige souvenirs en natuurlijk een schat van ervaringen opgedaan. Liftend (ik schaamde mij) bereikte ik Gut in Waterland dat mij weer gastvrij opnam.

LUCKY LUKE

TEKST: GOSCINNY
TEKENINGEN: MORRIS

DE

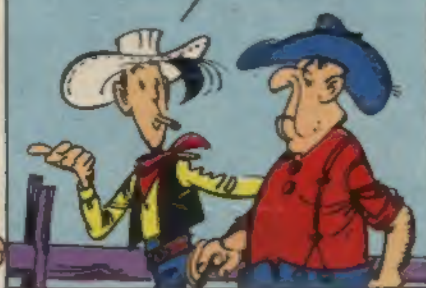

ZWARTE HEUVELS

Na 'n kort verblijf in Omaha worden er voorbereidingen getroffen om over de zwarte heuvels te trekken. Zo worden er paarden gekoch

LUCKY LUKE 3

DE ZWARTE HEUVELS

